

Serbian
Respects
61-1015E

POŠTOVANJE

Jeffersonville, Indiana, SAD
15. oktobra 1961.

www.messagehub.info

null

"...u dane glasa..." Otk. 10:7

Uvod

Veličanstvena služba William Branhama je bio odgovor Svetog Duha na proročanstva Svetog Pisma iz Malahije 4:5-6, Luke 17:30, i Otkrivenja 10:7. Ova služba koja je obišla svet bila je kulminacija mnogih drugih Biblijskih proročanstava i nastavak Božijeg delovanja Njegovim Duhom na kraju vremena. O ovoj službi se govori u Pismu, kao o onoj koja treba da pripremi ljude za drugi dolazak Isusa Hrista.

Naša molitva je, da ova štampana Reč bude upisana u vaše srce dok pažljivo sa molitvom budete čitali ovu propoved.

Mnogi napori su načinjeni da bi vam se obezbedio tačan i neskraćen tekst transkripcije, no ipak Engleski zvučni-audio snimci najbolje predstavljaju propovedi koje je propovedao William Branham.

Zvučne-audio i tekstualne forme više od 1.100 propovedi koje je propovedao William Branham su dostupne i mogu se besplatno skinuti (download) i štampati na mnogim jezicima.

Ova se propoved sme kopirati i deliti pod uslovom da se neizmenjena kopira u celini te da se deli besplatno.

POŠTOVANJE

1 Sve do malo pre, kada sam napustio bolnicu, i na neki način to sam ostavio u Gospodnjim rukama, da ako-ako... Znajući da sam malo promukao, zato što sam se prehladio. No razmišljao sam ako bih... Ako bi mi majka mogla biti dovoljno dobro da bih mogao doći, pa, onda bih ponovo bio dole da vas posetim. Zato što kada vidim nekoga kao što je mama kako leži tamo i znajući te druge mame i tate što su ovde, a mi svi trebamo doći do tog mesta (Razumete?), i upravo razmišljam koliko sam zahvalan što je ona spremna da ode.

2 I onda, još nešto što želim izraziti crkvi... Mislim da sam video sestru Vilson tamo. I možda su ovde negde u zgradi brat i sestra Sotman. I vas nekolicina odavde koji ste ponudili svoju pomoć da se noć provede sa mamom i stvari kao što su te, to je silna odanost. I ja cenim sve što ste svi vi učinili. Zaista, porodica je skroz izmorena, znate već; mi ostajemo svaku noć. I upravo... Dakle, većina njih rade, tako da smo to Meda i ja, ili Deloris, a ona ima decu u školi, i to je na neki način teško da to bude raspodeljeno samo na nekolicinu nas na takav način, i postane se jednostavno premoren. Jedva da možete i hodati, i ne možete razlikovati noć od dana, a posebno kada ste već u godinama kao Meda i ja, znate već, nije više potrebno puno noći da vas izmori kada ste-kada već nakupite godine na sebe.

3 Tako da sam počeo razmišljati da bih ostao samo jedan dan i jednu noć. Dolazio bih iz Kalifornije u mom starom T-modelu Forda, i počelo bi mi se spavati tokom vožnje, trebalo bi mi oko četiri do pet dana, možda sedam dana, da bi prešao taj put. Vozio bih po čitav dan i noć. I postao bih malo umoran, bacio bi ćebe pod kola, skrenuo negde u preriju, odspavao par sati pa nastavio dalje. Od tada sam se mnogo promenio, brate Nevile. Upravo sam shvatio da sam prebacio dvadesetpet godina starosti. Shvatate?

4 I privilegija je biti ovde večeras u domu Gospodnjem. A jutros sam imao malo-nekoliko malih beleški ovde koje sam želeo-koje mi je Gospod dao. I mislio sam da možda jutros, ako bih imao priliku, ja bih o tome govorio pre nego bi imali molitvu za bolesne. No budući da smo u pitanjima i odgovorima jutros odužili, mislio sam da ako bi možda mami bilo bolje, onda bi to možda bio znak da ću onda doći ponovo večeras, možda, i govorio bih malo večeras ako to ne bi narušilo negde program brata Nevila.

5 I dok sam stajao u sobi upravo sam imao jedno čudesno svedočanstvo koje mi je dano o sestri Hrišćanki koja je večeras sa nama. Bila je u molitvenom redu jutros, i molila se, zastupajući nekog drugog. I u

njenoj sobi, jednoj zamračenoj prostoriji, tamo je "Večera Gospodnja," "Poslednja Večera Gospodnja." A tako je nameštena da sunce ne može obasjati tu prostoriju niti na jedan način. I negde oko tri sata popodne, ovaj Svetlosni Oreol koji je bio viđen ovde dok smo imali službe na temu crkvenih doba, samo što je unutra više kao u duginim bojama, kao, kada je došao nad glavu Gospoda Isusa. Pa, ona je gledala u To par trenutaka. I otišla je i rekla to svojoj sestri, pričam kako sam ja shvatio taj događaj, i one su došle i čudile se u vezi toga dugo vremena, jeda sat ili tako nešto. I onda su pozvale propovednika iz komšiluka, što je bio brat Stiker tamo preko, da bi video taj fenomen. I oni su sedeli i to posmatrali sve do pet sati ili tako nekako. A propovednik je bio zamoljen da se moli, i on je osetio kao da ne može da se moli, ili tako nekako.

6 I nakon izvesnog vremena, neko je izgovorio poruku (I bilo im je protumačeno šta je to značilo.), a onda se ta poruka ponovo vratila kroz govorenje poruke, i reklo je da su oni to pogrešno "protumačili"; da je nisu izneli na ispravan način. Mislim da je bilo to tako, zar ne sestro Brus? Oni to nisu preneli na ispravan način. Rečeno je da ono što je taj znak bio, je da bi pokazao njima, kao jedno priznanje njima, jer su verovali u Poruku koja ide odavde iz ove zajednice, na takav način. I bilo je rečeno da će videti i veće stvari nego ova što se desila, da će čak videti i anđele kako se uzdižu i spuštaju i uzdižu.

7 Tako da mi živimo u poslednjim danima i blizu smo kraja vremena. I ja... Ti zvuci, to može zvučati užasno nekim ljudima ali Hrišćanima, meni je drago što smo ovde. Drago mi je što smo na kraju.

Jednom sam to rekao na skupu. A čovek koji je samnom razovarao je rekao: "Kako to misliš? Hoćeš reći da ti je drago što vidiš da dolazi kraj sveta?"

Rekao sam: "Ooo, da gospodine." Rekao sam: "Sigurno."

Rekao je: "Pa, to ne zvuči razumno da bi neko želeo videti kako dolazi kraj sveta."

Rekao sam: "Na svršetku sveta, u to vreme, dolazi Isus, i to je Onaj koga ja želim videti." I rekao sam: "Biblija je rekla da: 'Svi oni koji vole Njegovo pojavljivanje...' Razumete?"

I zadovoljstvo je znati da će prestati te stare stvari ovog života u jednom od ovih dana, i da ćemo-i da ćemo Ga videti.

8 Ali pre izvesnog vremena, bilo je rečeno dole u-oh, još pre dosta godina, kada su imali robovlasnički odnos... A tamo je bio jedan stari crnac, koji je bio-pevao je starinske crkvene pesme, na kantri način. Oni su se skupili i propovedali među robovima, držali službe, znate već, i imali su bogoslužnja. I jedne večeri tamo je bio spašen jedan stariji čovek. I

to učinio čak drugi put. Danas je On govorio ovde toj sestri, došao je u Svetlu kao što je On to i činio, i govorio im je zato što su oni verovali Poruku. On je veličanstven, nije li? Da li Ga volite? Koliko vas Ga volite od sveg srca, svom dušom? On je predivan. A sada ustanimo, dok pevamo tu dobru staru pesmu koju svi mi volimo.

Ja Ga ljubim, Ja Ga ljubim

Zato što je On najpre ljubio mene

I pribavio moje spasenje

Na drvetu Golgote.

Nije li On predivan? Predivno. A sada, setite se službe uveče u sredu. I onda, ako je Gospodnja volja, biću ovde ponovo sledeće nedelje, po Gospodnjoj volji. Molite se za nas tokom ove nedelje. Dok poginjemo svoje glave u molitvi, zamoliću brata Nevila, našeg pastora, ako će samo doći da nam da završnu reč.

obični ljudi rado primili.

102 I Oče, mi smo večeras obični ljudi, i mi Te rado prihvatamo. Nama je drago kao i njima kada su se vraćali radosni, i mislili da je to predivna stvar, i bili su sretni što su mogli biti osramoćeni radi Njegovog Imena, kada su im se rugali i svakojako ih nazivali. A oni su bili toliko sretni, zato što je to bila za njih privilegija da pate radi Imena Isusa Hrista.

Oče, Bože, mi se pridružujemo tim učenicima tog dana, i kažemo: "Sretni smo."

Večeras stojim kao sveti Pavle odavnina, kada je stajao pred Agripom, i rekao je: "Na putu koji zovu jeres (ludilo), na taj način ja proslavljam Boga svojih očeva."

Kada je Agripa rekao: "Od previše učenja si skrenuo sa uma."

Rekao je: "Nisam lud, o, Agripa."

I konačno je stigao do mesta da je rekao: "Skoro si me ubedio da budem Hrišćanin."

Rekao je: "Voleo bih da si i ti kao i ja, samo bez ovih lanaca i okova."

103 Ooo, Bože, kakvu je ljubav samo Pavle imao, rekao je da bi postao proklet da bi se spasio njegov narod. Ooo Oče, Bože, daj nam jednu takvu ljubav jedni prema drugima. Daj nam tu neprolaznu ljubav, tu pristojnost, to poštovanje jedni prema drugima, da budemo dovoljno Hrišćani da bi prevideli greške jedni drugih, da prevedimo... Zato što je čovek bio blagoslovljen od Boga; i mogao je učiniti grešku. Ooo Oče, neka ne bi gledali u tu grešku, znajući da je to možda dragi brat kojeg je Sotona uhvatio u nečemu. Ali ako i jeste, mi se molimo Gospode, da pomogneš njemu ili njoj da izađe iz toga, da imamo ljubavi u našem srcu da idemo za izgubljenom ovcom i da ih vratimo nazad na pašu. Daruj to, Gospode. Oprosti nam naše prestupe dok mi opraštamo onima koji su se o nas ogrešili. Daruj to, Gospode. Nemoj nas navesti u iskušenje, već nas izbavi od zla. Jer je Tvoje Kraljevstvo, i sila, i slava, zauvek. Amen.

104 [Brat Nevil prorokuje - Urednik.]

Amen. Hvala Ti, Gospode. Hvala Ti, Oče. Slavimo Te, naš Sveće. Koliko si Ti veličanstven, Oče. Kako Ti mi samo zahvaljujemo, Gospode. Kakva li je to samo uteha osetiti utehu Svetog Duha i čuti Ga kako nam govori kroz ljudske usne, potvrđujući da je On i dalje Bog koji je među nama. Mi Ti zahvaljujemo zbog toga, Oče. Nastavi sa nama, Gospode. Podnesi nas, da bi mi mogli biti Tvoji ljudi. Kroz Isusa Hrista mi to molimo. Amen.

105 Nije li predivno biti Hrišćanin? Nije li predivno poznavati Boga i poznavati Njegovu Prisutnost? Razmišljajući sada o današnjici, kako je On

kada je postao spašen, znao je da je onda postao slobodan. Tako da je počeo pričati o tome i ostalim robovima, sledećeg jutra na plantaži rekao je: "Slobodan sam!"

I tako naišao mu je šef i uvukao ga unutra i rekao: "Dobro, pazi sada malo Sem." Rekao je: "Šta ti to pričaš među robovima da si slobodan?"

Rekao je: "Da, šefe." Rekao je: "To je istina." Rekao je: "Sinoć na službi, postao sam slobodan od zakona greha i smrti." To je to. To je to.

9 Zakona greha i smrti, bio sam oslobođen od toga. Jednom ste bili svezani time (Razumete li?), ali sada ste slobodni od toga. Razumete? Kao što sam jutros rekao, smrt jedino prebiva u grehu. Greh i smrt su isto. Razumete? Kada ste se udaljili od greha vi ste se udaljili od smrti; ali dok ste u grehu, vi ste u smrti. Razumete? Radi toga, kada ste slobodni od zakona greha i smrti, vi ste novo stvorenje u Isusu Hristu, i onda ste slobodni.

A šef mu je rekao: "Sam, da li zaista to misliš?"

Rekao je: "Da, gospodine." I rekao je: "Gospod me je sinoć pozvao da razgovaram sa mojim ljudima, i da im govorim, da i oni mogu biti slobodni od zakona greha i smrti. Iako smo mi robovi, ipak mi možemo biti slobodni od zakona greha i smrti."

Rekao je: "Sam, da li ti to stvarno misliš?"

Rekao je: "Šefe, ne znam šta ćete učiniti samnom nakon što kažem ovo, no kažem vam, slobodan sam čovek." Rekao je: "Slobodan sam od zakona greha i smrti."

I on je rekao: "Sam, i ja sam takođe Hrišćanin, znaš već. I zato što si ti imao-što te je Bog oslobodio od greha i smrti, i pošto si Hrišćanin, i osećaš da želiš o tome govoriti i svojoj braći, otići ću jutros dole i osloboditi te, i potpisaću proklamaciju. I ti možeš biti slobodan čovek, ne biti vezan za nikoga, i da propovedaš Evanđelje svojoj braći."

10 On je rekao da je taj stariji čovek propovedao puno godina. Jednom onda nakon toga, kao što svi mi to činimo, stignemo do kraja svog puta. I kada dođemo do kraja našeg-kada je stigao do kraja svog puta, došao je dole, i legao je u nesvesnom stanju, rekli su, možda nekoliko sati. A mnogi od njegove bele braće su došli da ga posete. I dogodilo se da je tamo u kući bila jedna grupa njih kada se on probudio, i došao k sebi. Pogledao je oko sebe, rekao je: "Hoćete reći da još nisam tamo preko?"

Oni su rekli: "Sam, ti si zaspao."

On je odgovorio: "Ne." Rekao je: "Nisam zaspao." Bio sam preko na drugoj strani.

Pa, rekli su, brat propovednik je rekao: "Sam, reci nam šta si video preko sa one strane."

Rekao je: "Pa," rekao je: "prošao sam kroz veliku biserno belu kapiju," i rekao je: "kada sam ušao tamo unutra," rekao je: "Video sam presto, i video sam Njega." I rekao je: "Došao je jedan Anđeo, rekao je: 'Da li si ti Sam?'"

Rekao je: "Jesam."

Rekao je: "Sam," rekao je: "evo haljine i krune." Rekao je: "Osvojio si ovo Sam, velikim poslom koji si obavio na zemlji."

On je rekao: "Nemoj mi govoriti o haljini i kruni kao nagradi."

Rekao je: "Pa šta bi želeo kao nagradu?"

Rekao je: "Samo me pustite da Ga gledam hiljadu godina."

11 Mislim da se svi mi tako osećamo, zar vi ne? Ja ne želim haljine, krune i palate; ja samo volim gledati na Njega. Samo volim gledati na Njega, i samo, znate već. Zar vi ne biste upravo voleli... Voleo bih te držati za ruku brate Nevile dok to činim. Mi bi to zajedno mogli činiti, govoreći: "Razmisli samo, brate Nevile, kako smo samo ostajali u zajednici, i po vrućini i po zimi, i sve ostalo. Ali vidi ovde u šta mi gledamo, u Sina živog Boga." Bilo bi to predivno, samo gledati i videti Njegova obeležja.

12 Ja... Dva puta u svom životu-dakle, tri puta sam Ga video u viziji. On je svaki put izgledao isto. No ne postoji umetnik na ovom svetu koji bi mogao nacrtati Njegovu sliku. Oni bi mogli naslikati nešto što možda liči na Njega. Ali meni je On izgledao, On bi bio čovek, a ako bi On progovorio svet bi mogao doći do svog kraja, a opet toliko drag i ljubak da tamo nema... Upravo tamo postoji previše karakteristika da bi to četkica umetnika mogla sve odslikati. I sigurno da jednog dana želim da ga vidim lično.

13 I često sam razmišljao da kada-da bi voleo da sam Ga čuo kada je ispružio te drage ruke i rekao: "Dođite k Meni." Videti taj umorni i izmučen izgled na Njemu, kada je bio umoran i iznuren od Svojih putovanja, dok govori: "Dođite k Meni, svi koji teško radite, i koji ste opterećeni, Ja ću vam dati odmor. Uzmite Moj jaram na sebe, i učite se od Mene," rekao je: "jer ja sam krotak i ponizan." Voleo bih da sam Ga čuo kako to govori. Ja nisam bio tamo u tom vremenu. Nisam stajao sa Petrom, Jakovom, i Jovanom. Ali se nadam da ću stajati sa njima u danu kada ću moći da Ga čujem: "Bilo je to dobro učinjeno, Moj dobri i verni slugo; uđi u radost Gospodnju."

14 I razmišljati o tome da sami oni koji su pisali ovu Bibliju, Pavle, Isaija, i Jeremija, i svi apostoli, i ta draga braća, gde god da su oni sada, gde

i mi bi brojčano porasli i umnožili se. Zar ne verujete tako? Sigurno. Mi moramo imati poštovanje prema Bogu.

99 Pognimo samo svoje glave na tren radi molitve. Pre nego se budemo molili, želim znati ima li ikoga ovde ko bi želeo reći: "Brate Branhame, želim da se ti moliš za mene, da bih ja imao veliko poštovanje prema Bogu, da bih ja uvek bio u stanju držati zatvorena usta da ne govorim protiv Božijih stvari, bez obzira koje su u pitanju, i neka bi Bog položio to u moje srce da poštujem svaki Božiji dar koji On šalje u crkvu." Hoćete li upravo podići ruke i reći: "Moli se za mene." Bog vas blagoslovio. Skoro svaka ruka u crkvi, a i ja svoju držim gore takođe.

Bože, pomози mi da budem Tvoj sluga. Pomози mi da poštujem svoju braću, pomози mi da poštujem svoje sestre. I svaki Božiji Duh koji dolazi na skup, bez obzira da li je to govor u jezicima, ili da je to tumačenje u jezicima, bilo da je to proroštvo, bilo da je u pitanju dar rasuđivanja tajni srca, šta god da je u pitanju, ja kažem: "Ooo, Gospode Isuse, pošalji ih. Pošalji ih, Ooo Gospode. Ja sam Ti zahvalan."

100 A sada, Nebeski Oče, i znamo da si Ti veliki i strašni Bog. Znamo da je Tvoj gnev strahovit. Jednom kada se raspali tvoj bes, pa to je onda strašno. Božiji gnev može uništiti svet za samo jednu sekundu. Ali kada Ti pogledaš na Krv Gospoda Isusa, onda se odvрати Tvoj gnev. Ooo, sakrij me u Stenu Vekova. Gospode Bože, čuvaj moju dušu pokrivenu tom Krvlju Gospoda Isusa, i ne samo moju, Gospode, već i onih koji su takođe ovde večeras. Mi Te volimo Gospode. I svaki dar koji si Ti nama darovao, iako bi nas oni napolju mogli nazivati svime i svačime, Gospode, zbog toga ipak nećemo... Ne žele imati ništa sa time, mi Te ipak i dalje poštujemo, Tebe velikana, velikog Svetog Duha. Mi Te volimo, Oče.

101 Mi Ti zhavaljujemo što je dar izlečenja među nama. Zahvaljujemo Ti za proročki dar koji je među nama. Mi Ti zahvaljujemo za dar jezika i dar tumačenja jezika. I, o Bože, mi se molimo da Ti nastaviš da šalješ darove među nas, darove tog velikog Svetog Duha. A iznad svega, Gospode, najveću zahvalnost koju imamo u našim srcima ja za tim velikim svedovoljnim Darom Isusa Hrista. Zahvaljujemo Ti za Njegovu milost i dobrotu, koji čini nama sve te ostale stvari dostupnima, Njegovom zastupničkom patnjom i krvarenjem na Golgoti. On posvećuje obične ljude koji Ga rado slušaju.

I Gospode, nama je toliko drago da si Ti došao običnim ljudima. U Bibliji, u knjizi svetog Luke, čitali smo: "Običan narod Ga je rado slušao." Danas oni kažu: "Ooo, pa to je samo obična rulja." Ali Gospode, to je grupa koja Te je čula kada si Ti bio ovde u telu. Obični ljudi su Te rado slušali. Veliki ljudi, bogataši, i mnogi od takvih Te nije želelo slušati. Kraljevi, velikaši, sveštenici tog vremena nisu želeli da Te slušaju. Ali su Te

96 Onda stojeći tamo, ovde gore u Minesoti, te večeri u Mineapolisu, u Minesoti, i bilo je to tamo u toj velikoj katedralnoj crkvi, sa Gordon Petersonom. I taj momak koji je napisao tu knjigu protiv A. A. Alena, i rekao sve protiv njega što se moglo reći, i rekao je: "On je imao čak hrabrosti da napiše tu knjigu 'Đavoli Koji Udaraju,' o toj ženi, pokazivao je otiske na njenim rukama gde ju je đavo udarao, i stvari kao što su te." Dakle, ja zasigurno... (Ne znam da li bi to mogla biti istina ili ne, zato što je đavo duh, razumete; no ta žena je tvrdila da je veliki kosmati đavo došao i udarao ju je svuda po rukama i po licu, i sve poput toga.) I rekao je: "A. A. Alen je napisao tu knjigu." I taj čovek što je napisao tu knjigu, napisao je lep članak o meni, i tamo je on upravo sedeo na skupu te večeri (kada su brat Peterson i ostali došli da mi kažu, da on tamo sedi), kada se hvalisao nasuprot meni i bio kivan na mene, A. A. Alen.

97 Pomislio sam: "Evo trenutka kada bih mogao da se zauzmem oko brata Alena." Tako da sam otišao tamo i rekao: "Čitao sam ovde danas jedan članak u novinama, da određeni čovek koji je u gradu, ne..." A znao sam da sedi tamo u... Rekao sam: "Rekao je ovde za A. A. Alena sve te kritike." Rekao sam: "Iako cenim sve te komplimente koje je rekao o meni," rekao sam: "da nisam u službi zbog novca i ostalih stvari kao što su te, i da održavam najčišće skupove od svih njih, i tako dalje, sve te lepe stvari koje je on rekao." Rekao sam: "Ja to cenim. Ali ako taj čovek koji je napisao ovde taj članak u novinama, nikada nije malo bolje proverio te činjenice i rekao je da je A. A. Alen napisao tu knjigu 'Đavoli Koji Udaraju'... A A. A. Alen uopšte nije napisao tu knjigu. Poznajem čoveka koji je to napisao." I rekao sam: "On uopšte nije napisao tu knjigu. I ako čovek taj članak nije malo bolje proverio, onda sumnjam da je i ostalo što je bilo rečeno o bratu A. A. Alenu istina." Zauzimajući se za brata Alena... I rekao sam: "Osim toga, ako brat Alen greši, rađe bih voleo da se nađem na sudu kako podržavam brata Alena u grešci, dok on pokušava da pridobije duše za Hrista, nego što kritikujem ono što taj čovek pokušava učiniti." Amen. To je tačno. Da, gospodo.

98 Ko god da priziva Ime Gospoda Isusa Hrista, ja sam sa njime bez obzira da li je on Protestant, Katolik, ili šta god da je on. Možda bih se mogao s njime neslagati teološki, ali ga želim poštovati kao Hristovog slugu i kao svoga brata. Razumete? I bez obzira šta on čini, mi moramo odati poštovanje Svetom Duhu. Potpuno tačno. Da, gospodo. I kada mi nastavimo to činiti, onda će se Bog pokrenuti da izlije Svoje blagoslove među nas. Upravo kao što je ova mala grupa ovde, oko pedeset ili šezdeset ljudi, ili možda sedamdesetpet ljudi sedi ovde večeras, ako bi se mi svi samo udružili zajedno i odali to istinsko poštovanje Bogu i Svetom Duhu, i onome što On čini u ovom danu, i poštovali svaku službu i svaki dar koji On šalje među nas, Bog bi onda nastavio da izliva Svoj Duh na nas

god, oni su sada... Sam Bog koji se bavio sa njima da unapred vide stvari, i da To napišu, i tako dalje, i dao im darove iz Biblije, da prorokuju, da govore u jezicima, i znaci i čudesa, i tako dalje, ti isti ljudi, gde god da su sada, mi ćemo biti sa njima. Isti Bog sa istom stvari. To nije "pretpostavljam tako" ne više, mi to sada znamo (Razumete?), zato što je On zaista prisutan i mi znamo da je to tako. Zar mi ne bismo trebali biti najsretniji ljudi na zemlji? Za čime bismo više mi mogli čeznuti?

15 Razgovarao sam danas popodne sa jednim starijim čovekom, mislim da je rekao da je imao oko osamdesetosam ili osamdesetdevet godina, i da je upravo nedavno postao Hrišćanin. Krstio sam ga u Ime Gospoda Isusa Hrista, a nije imao ništa za krštenje sem njegovog nedeljnog odela. Odveo sam ga do vode. Mislim da je brat Vud nabavio za njega pantalone ili tako nešto, i krstili smo ga ovde u vodi. I rekao mi je da kada je bio dečak... Ustvari on je sada bogat čovek. I ja-on, kada je bio dečak, rekao je kako je radio za trideset dolara mesečno. On se uopšte nije ženio niti bilo šta drugo dok nije postao stariji čovek. I rekao je kako je čeznuo za vremenom da kada bude ostario da neće morati prositi i ležati na ulici. I kako je on uzimao male novčiće koje je uštedeo i onda ih ulagao, i oni su se zaista dobro uložili i akumulirali i ostvarili se. I sada, tamo je on sa svojih osamdeset i nešto godina, osamdesetosam ili osamdesetdevet, mislim da je tako rekao, blizu devedeset godina, još uvek radi, i sedi upravo ovde jutros u crkvi. I on je takođe dobro zbrinut da se on više ne mora brinuti. Ako bude živio još stotinu godina, on se neće morati brinuti kada to dođe do finansija i stvari kao što su te: Dobrog srca, dobar vernik, brat, čini sve za Hrišćane i ostale stvari najbolje što zna.

I onda sam rekao: "I iznad svega toga, moj dragi brate, dok si još imao osamdeset osam - ili osamdesetsedam godina Bog je u Svojoj milosti, segnuo ka tebi i dao ti Večni Život za nebeski dom." Šta bi više mogao poželeti da dovrši njegov život? Da, gospodo.

16 I blago koje bi mi mogli prikupiti, sve te stvari koje bismo mi mogli učiniti na zemlji, bez obzira šta su one, i šta je čovek mogao sve učiniti, vi morate umreti i napustiti svaki delić toga.

Ne žudimo za ovim ispraznim svetskim bogatstvom,

Koje tako brzo nestaje,

Gradite svoju nadu na Večnim stvarima,

One nikada neće prestati!

Tako je. "Držite se za Božiju nepromenljivu ruku." Volim tu pesmu. Mi je tako često pevamo ovde u zejednici.

Vreme je ispunjeno naglim zaokretima,

Ništa na zemlji nepromenjeno ne može ostati.

Gradimo svoju nadu na Večnim stvarima,

Držite se za Božiju nepromenljivu ruku!

17 Tamo leži večeras moja majka. Ako bih imao stotine miliona dolara, dao bi i poslednji peni samo da razgovaram sa njome sat vremena. Dao bih. Sigurno. A šta ako bi ona imala sada stotine miliona dolara, kakve koristi bi imala od toga? Ne postoji ništa. Razumete? Te stvari koje je imala, ona neće ostaviti nikakvo zemaljsko blago. Ali ona ostavlja ovo: ona poznaje Gospoda Isusa kao svog Spasitelja. A to je glavna stvar.

18 I u svetlu ovoga, hajde da svi napravimo večeras inventar našeg života. Razmislimo samo pre nego što počnemo sa molitvom: "Kako stojim večeras sa Bogom?" Hajde da to proverimo u svom srcu i to otkrijemo. "Gospode, ako sam ranio neku dušu, ako sam doprineo tome da i jedna stopa zastrani, šta god da sam učinio ili rekao što je bilo pogrešno, Oo Bože, oprosti mi zbog toga." Razumete? Hajde...

Moja vera gleda gore na Tebe,

Ti Jagnje s Golgote,

Božanski Spasitelju;

A sada čuj me dok se molim,

Ukloni svu moju krivicu,

I neka bih od današnjeg dana

Bio ja svetac Tvoj!

Dok kroz životni mračni lavirint ja koračam,

I boli oko mene se šire,

Budi Ti moj vođa;

Učini da tama postane dan,

Udalji tugu i strahove dalje,

I ne daj mi nikada da zastranim,

Dalje od Tebe.

19 Drži me na toj stazi, Gospode. Čuvaj me u centru Svoje volje. Mladi ili stari, mi ne znamo koliko stari bi vi mogli biti, a mogli biste imati i osamdeset godina, i ako ste živeli do jutros, vi ste nadživeli mnoge šesnaestogodišnje dečake i devojčice. Biće tamo mnogo šesnaestogodišnjih dečaka i devojčica koji će otići u susret Bogu pre osvita zore. To je tačno. Tako da godine sa time nemaju ništa. Stvar je u tome, da li ste vi spremni za susret sa Njime? To je glavna stvar. Razmišljajmo o

93 Ali ovde u Zajednici, mi želimo da svi vi znate ove stvari ovde. Kada Bog počinje da izliva Svetog Duha na ljude, ponekad ja znam da sam video ljude kako se telesno ponašaju kada su bili-kada su bili pod pomaganjem Duha. Video sam ih kako odlaze u ekstreme sa tim stvarima, ali nemojte reći ništa o tome. Vi to poštujte; pognite svoju glavu. Možda to ne razumete; a niti to ja razumem; ali ja To želi poštovati svakako. Dakle, mi moramo imati poštovanje prema Bogu. I kada Bog izliva Svetog Duha, ja se samo zahvalim i kažem: "Hvala Ti, Nebeski Oče. Ti imaš-činiš nešto za tu jednu dragu dušu koja želi da dođe u Tvoj dom kao što to i ja želim jednog dana."

94 I video sam jednog čoveka, kao jednom ovde jedan brat u-koji je u službi i rekao je da sam ja govorio o njemu. I mi smo uzeli sve kasete i poslali smo mu. Bio je to brat A. A. Alen. I rekao je da sam ga ja ismejavao govoreći da mu krv izlazi iz ruku i-i nazivajući to dokazom Svetog Duha, a-i verujem da je to bila krv i ulje koje je izlazilo iz njegovih ruku, i čela, i ostale stvari. Rekao je da je to bilo-da sam se izrugivao tome i da sam mu rekao da je to od đavola. Odgovorio sam; samo mu napisavši jedno pismo; rekao sam: "Brate Alene..." On je napisao na parčetu papira i vi ste to čuli-čitali ste to: "Dragi brate Branhame..." Vidite? I onda je poslao traktate po celoj zemlji, umesto da je došao do mene i porazgovarao samnom u vezi toga, on je učinio to.

95 Ali sada, evo šta ću reći. Rekao sam: "Uzeću kasete sa svih šest službi u Feniksu i poslaću ti moje kasete i pokazaću ti. Koje su snimali Leo i ostali, i poslali su im kasete." Rekao sam: "Samo jednom je bilo prozvano tvoje ime. Kada su ljudi donosili svoja pitanja na moj sto i rekli: 'Brate Branhame, brat Alen je upravo bio u gradu i rekao nam je da je dokaz Svetog Duha bila krv koja teče iz ruku, i krv koja teče iz lica, i ulje koje ti curi iz ruku, da je to početni znak.'"

Rekao sam: "Ne slažem se sa bratom Alenom po tom pitanju da je to dokaz Svetog Duha, jer nigde u Bibliji nikada nisu krvarili iz ruku, niti je ulje curilo sa njihovih lica i ruku radi-da bi dokazali da je to Sveti Duh." Rekao sam: "Sveti Duh je bio Božija sila u njihovim životima. A Isus je rekao: 'Ovi znaci će pratiti one koji veruju.' Razumete? 'U Moje Ime će izbacivati đavole,' i tako dalje." No rekao sam: "Evo jedne stvari koje želim reći o bratu Alenu, on je veliki Božiji čovek. I ako bih mogao propovedati tako dobro kao što to može brat Alen, nikada ne bih imao službu isceljenja; samo bih propovedao Evanđelje."

I onda, vidite, nakon što je on to sve pustio u javnost i sve ostalo, da sam ja to učinio, samo na nečem drugom što je neko drugi rekao. Pa čak ako sam i pokazao neslaganje sa bratom po pitanju te teorije, sigurno ne bi hulio na brata.

"A sada, napišite baš šta god želite; to je na vama. Dajem vam slobodu da idete i napišete šta god da želite. No pre nego što umrete, čujete moj glas kako vam viče u ušima. I neće vam ništa koristiti." Rekao sam: "A sada, samo izvolite i pišite šta god da želite."

91 Stajala je tamo jedno kratko vreme. Rekla je: "Pa, šta mislite o toj gomili idiota tamo gore, sinoć, koji su vikali i nastavljali dalje sa takvim stvarima?"

Rekao sam: "Oni su svi Hrišćani."

"Hrišćani?"

Rekao sam: "Sigurno, oni su Hrišćani." Rekao sam: "Oni su Hrišćani ispunjeni Svetim Duhom."

A ona je rekla: "Pa to nije Sveti Duh."

Rekao sam: "Šta biste vi nazvali Svetim Duhom?" Da vidim šta ona ima da kaže o tome. Rekao sam: "Želim vam nešto reći."

Rekla je: "Pa, ja se ne bi priključila jednoj takvoj gomili."

Rekao sam: "Ne verujem da u tome ima neke opasnosti," rekao sam: "ako bi se ikada priključili na taj način." Rekao sam: "Jer ako se vi ikada udružite sa Bogom ili sa ma kojim od vernika, vi ćete se onda priključiti takvima."

Rekla je: "Biblijskim svetim vernicima?"

Rekao sam: "Da." Rekao sam: "Vaša blagoslovljena devica Marija, kako je zovete, koja je vaša boginja," rekao sam: "pre nego što bi je Bog ikada pustio da dođe u Nebo, ona je morala otići tamo gore na dan Pentakosta i da primi Svetog Duha, i da se tetura pod silom Svetog Duha kao pijana jedna žena."

Rekla je: "To je laž."

92 Rekao sam: "Strpite se samo malo." Otvorio sam joj to mesto u Knjizi, i rekao: "Pogledajte ovde," otvorio to mesto. Rekao sam: "Evo ovde je to tačno zabeleženo u Knjizi." Ona je okrenula svoju glavu. Rekao sam: "Vi čak nemate hrabrosti da čitate iz Božije Reči." Razumete? Rekao sam: "Sigurno." Vidite li to nepoštovanje. Rekao sam: "Dakle, možete sada uzeti svoju kutiju cigareta sa stola i ići kada budete spremni." No rekao sam: "Želim da znate jednu stvar. Pišite šta god želite, ali upamtite poslednje reči koje kažem: 'U Ime Gospodnje, setičete se toga pre nego što umrete.'" Nije nikada ništa napisala. To je tačno. Ona je to samo ostavila tako.

Šta je to? Nepoštovanje, pokušavati nešto ismejati, raditi nešto, a ne znaju šta rade. To je tačno.

tim stvarima dok se molimo, dok poginjemo svoje glave.

20 Ooo dragi i sveti i poštovani Oče Života, mi dolazimo u Tvoju Prisutnost, svemogućeg Boga, da se zahvalimo iz dubine svog srca, što imamo privilegiju da sedimo ovde večeras. Hodajući malo pre gore dole po toj bolnici, i posmatrajući tamo unutra, ljude koji su bili u nesvesnom stanju, a neki od njih su krvarili i plakali, a neki izvan svog uma, vezani za krevet, o Bože, molim se da svako od njih bude spreman, Oče, da oni budu spremni da Te sretnu ako se dogodi da moraju napustiti ovaj život. I razmišljati o tome, Gospode, da bi to mogli biti mi, svako od nas koji je ovde, da nije Tvoje milosti. Ali Ti si nam omogućio da živimo i da se sastanemo ponovo večeras, da bi se pripremili. Te stvari nam sada prolaze kroz misli i srca, Gospode. I dok nam Ti ispituješ srca, ako postoji neka nečista stvar što se nas tiče, Gospode, ukloni je, Oče. Bože, posvećujemo Tebi svoje duše.

Mi Ti zahvaljujemo za sve što si Ti učinio i za ono što verujemo da ćeš Ti učiniti. I za to Svetlo koje se pojavilo tamo dole u kući sestre Brus, zahvaljujem Ti zbog toga, Gospode, To će im dati snagu.

21 I sada, Gospode, molim se da Ti daruješ večeras, da naše duše neprestano budu osvežavane u Tvom Prisustvu ovde u zajednici. Mi Ti zahvaljujemo Oče, za ovu zajednicu. Zahvaljujemo Ti za njenog pastira ovde, našeg brata Nevila, poniznog čoveka, odanog čoveka, čoveka koji je pun Božije ljubavi za Hrista i Njegovu Crkvu. Molim se da ga blagosloviš i njegovu dragu saputnicu i njegovu decu. I Gospode, neka bi oni dugo bili ovde sa nama na zemlji. Daruj to. Drži podalje bolesti od njihovih vrata i čuvaj ih u zdravlju. Udalji bolesti od svih naših vrata, Gospode, i čuvaj nas u zdravlja tako da Ti mi možemo služiti.

22 I sada, mi polažemo svoje duše na oltar da se ispitamo sada, pošto ću otvoriti svoje oči za par trenutaka da bi čitao Tvoju Reč, ako će to biti Tvoja volja, a došao je na mene red večeras da pokušam prelomiti Hleb Života ljudima. Dakle, Gospode, pomози mi da kažem nešto što će pomoći nekoj jednoj i umornoj duši ovde večeras. Pomози da to takođe bude i reč ispravke, da bi mogli znati kako da se ponašamo, i šta treba da radimo, i kako da živimo u ovom sadašnjem svetu, ako očekujemo da Nebo postane naš dom. Daruj to, Gospode. I isceli bolesti. Ako ima nekoga među nama, Gospode, ko je bolestan, molimo se da Ti to isceliš. Ojačaj one koji su umorni. Molimo se za njih.

I ne molimo se samo za ovu crkvu, već i za druge crkve širom sveta gde se moli, i gde se iznose molbe pred Boga, i mnoge desetine hiljada vernika gladnih srca koji viču: "Dođi, Gospode Isuse, dođi." Ooo, sigurno ćeš čuti našu viku jednog dana Gospode, i doćićeš.

Ako dođe na nas red da zaspimo pre nego što to dođe-dolazak je,

znamo da će truba da se oglasi i da će mrtvi u Hristu ustati prvi. Mi ćemo se pojaviti i jednog dana stajati pred Tvojim Prisustvom. Zahvaljujemo Ti za ovo, i mi čekamo to vreme, i sada spremi naša srca. Jer mi to molimo u Isusovo Ime. Amen.

23 Dakle, ne očekujem da ću večeras previše dugo govoriti, možda trideset minuta, ili četrdeset, na jednu malu temu koju imam ovde, a najpre bih voleo da čitamo iz Pisma, iz Psalama, Psalam 105, i čitaćemo do 15.-og stiha, uključujući i njega. Dok ja budem čitao Psalam, želim da to slušate veoma pažljivo, to čitanje Reči, zato što Božija Reč nikada neće izneveriti.

Zahvaljujte Gospodu, prizivajte ime njegovo, objavljujte među narodima dela njegova!

Pevajte mu, pesmom ga hvalite, razmišljajte o svim čudesnim delima njegovim!

Dičite se svetim imenom njegovim! Neka se raduje srce onih koji Gospoda traže!

Tražite Gospoda i snagu njegovu! Stalno tražite lice njegovo!

Sećajte se čudesnih dela koja je učinio, čuda njegovih i zakona iz usta njegovih,

Vi, potomstvo Avrama, sluge njegovog, sinovi Jakovljevi, izabra nici njegovi.

On je Gospod, Bog naš. Zakoni su njegovi po svoj zemlji.

On će se doveka sećati svog saveza, reči koju je zapovedio, kroz hiljadu naraštaja,

Saveza koji je sklopio s Avramom, i zakletve svoje Isaku,

Koju je postavio kao propis Jakovu, kao trajan savez sa Izraelom,

Govoreći: „Tebi ću dati zemlju hanansku, u nasledstvo ću vam je dati.”

Bilo je to kad ih je malo bilo, da, veoma malo, i kad su stranci u njoj bili.

Išli su od naroda do naroda, od jednog carstva do drugog naroda.

Nikome nije dao da ih prevari, nego je zbog njih careve ukoravao,

Govoreći: „Ne dirajte pomazanike moje, prorocima mojim ne činite zla.”

24 Želim odavde izvući temu sa nazivom "Poštovanje." Čitajući ovde, David je povikao ka Gospodu... Poštovanje je ono što mi dugujemo Bogu. I

rukama i kako se trese i plače. Zna li šta je to? To je samo gomila napumpanih emocija." Vi hulite na Svetog Duha. Vi To morate poštovati.

88 Sećate se ovde, pre izvesnog vremena kada sam bio u Oregonu, pre nekih dvanaest godina. A došle su dve male katolkinje kao reporteri. Ne zato što su bili Katolici, ništa to nema veze; jer sam imao upravo isto toliko i Protestanata, i više su mi se rugali Protestanti nego Katolici. I tako, te devojkice su došle dole da bi izvestile. I čim su one tamo stigle, zapazio sam tog duha dok su one ulazile, i rekao sam: "U redu, sa kakvim kritikama ste sada došli?" A ta devojkica je izvukla cigaretu i počela, a ja sam rekao: "Nemojte samo to paliti dok ste pod mojim šatorom. Ostavite je samo."

89 I tako, sedela je tamo izvesno vreme, i pogledala je na mene, kao da bi mogla da me pregazi i počela je nešto govoriti. Rekla je: "Dakle, želim vam postaviti neka pitanja."

Rekao sam: "Recite."

Rekla je: "Kako to da ste vi u vezi sa tim svetim valjačima ovde gore?" Rekla je: "Da li ste i vi jedan od njih?"

Rekao sam: "I ja sam jedan od njih."

A ona je rekla: "Dakle, hoćete mi reći da u tome ima nečega što je pobožno?"

Rekao sam: "Ne kao što bi vi Katolici to verovali."

Rekla je: "Kako znate da sam Katolkinja?"

Rekao sam: "Znam da ste Katolkinja. Reći ću vam i kako se zovete (Vidite?) i ko ste." To ju je podiglo na noge.

Rekla je: "Pa, hoćete mi reći da će ovakvi ljudi koji sada žive na zemlji biti na Nebu?" Rekla je: "Ja ne bih želela biti na Nebu sa ovakvim ljudima."

Rekao sam: "Pa, ne morate previše brinuti. Dokle god razmišljate na jedan takav način, vi ionako nećete biti tamo. Razumete?" I rekao sam: "Ne morate zbog toga brinuti."

90 Stajao sam i gledao sam joj pravo u lice. A nekoliko braće je sedelo tamo u zgradi. Rekao sam: "Ne želim vas iritirati. Želim vam samo dati do znanja gde stojite. Razumete?" I rekao sam: "Vi ćete napisati-želeli ste doći na ovo mesto da bi isčakali neku stvar, a vi uopšte niste napisali ono što sam vam rekao. Vi ćete od toga napraviti svoju sopstvenu priču. Samo napred i učinite to, ali vam želim nešto reći. Napišite kakav god skandal da želite," i rekao sam: "pre nego što budete umrli, moj glas će vam se vratiti u uši. Ako se to ne dogodi, onda znate da sam lažni prorok." Rekao sam:

braćo, rasturimo svoje organizacije, i da svi budemo kao jedan brat"? Te velike crkve bi se skupile zajedno, i šta bi se dogodilo? Brate, danas ne bi bilo čak potrebe niti za jednom bolnicom u zemlji. Tako je. Ne, bili bi tako silni veliki darovi i čudesa koji deluju među ljudima; bilo bi takvo jedno poštovanje, i možda bi crkva otišla i kući i nastupio bi Milenijum.

84 Ali ne, oni su pokazali nepoštovanje prema tome. Nazvali su ih svetim valjačima. Novine su čekale da bi videle svaku moguću priliku za opankavanje, za svaku prljavu stvar koju bi mogli izvući, i da prikaže tome svaki mogući prljavi izraz koji su samo mogli, i stvari kao što su te. Crkve su se cerekale, i smejale se tome, i izrugivali su im se, i odbacivali su ih, i pokušali ih držati što dalje od gradova, i sve poput toga, u nepoštovanju. Dakle, mogao bih reći puno o tome, ali postaje kasno.

85 Molim vas, dopustite mi da dođem i do Branhamove zajednice. Dakle, Bog je na nas izlio darove. Mi smo to videli. Dakle, šta je danas Božiji dar? To je Sveti Duh. To je Sveti Duh koji je u nama. Mi to moramo poštovati. Mi Ga moramo poštovati na svakoj osobi na koju On dolazi. Mi moramo po-dati...ti Božiji darovi. Kada On šalje te darove, bez obzira koliko su oni stvarni, oni nam nikada neće pomoći dok ne dođemo do mesta da to poštujemo. Neko može prorokovati; i ako ne verujete u to proročanstvo, nikada vam neće koristiti ništa. Vi morate imati respekt i morate to poštovati. Morate verovati da to dolazi od Boga.

Verujte dok to ne bude dokazano kao pogrešno. A kada se dokaže da je bilo pogrešno, onda imate prava da neverujete u to; onda ne morate više ići sa time. No, dokle god je to dokazano da je istina, dotle verujte.

86 Kao što je stari Samuel rekao kada su oni želeli kralja. Rekao je: "Želim vas nešto pitati. Da li sam vam ikada uzimao novac? Da li sam od vas ikada tražio da me izdržavate? Ili, jesam li vam ikada rekao nešto u Ime Gospodnje a da se to nije dogodilo?" Rekao je: "Vama nije potreban kralj, a kralj vam neće činiti dobro." I on im je to rekao. I doveo ih do jednog pitanja i rekao: "Da li sam vam ja ikada rekao nešto kao TAKO GOVORI GOSPOD, a da se to nije dogodilo?"

Dakle, ljudi su pokazali nepoštovanje prema Samuelu. "Ooo, ma znamo Samuele. To je tačno, ti-mi ne možemo reći da si nam ikada rekao nešto a da to nije bilo ispravno, no, ipak mi i dalje želim to učiniti na ovakav način." Vidite? Vi to ne smete raditi. Vi to morate učiniti na Božiji način.

87 Kada primamo Svetog Duha, to nije rukovanje sa pastorom. Primiti Svetog Duha znači primiti Hrista u sebe, zato što je On Božiji glasnik za ovaj dan. Sveti Duh je Božiji glasnik i mi Ga moramo poštovati. Kada On dođe nemojte reći: "Hee, hee, hee. Pogledajte na tu ženu tamo što kliče, i plače, i suze joj teku niz obraze. Pogledajte tamo tog čoveka, kako trese

to je ta stvar koju želim da to urežem večeras ovde u svačije srce, da u svim tim stvarima koje mi vidimo da se dešavaju mi to moramo poštovati. Vidite, mi to moramo poštovati. A David je rekao kada je bilo veoma malo ljudi u Izraelu, možda Abraham, Isak i Jakov, o kojima on govori, samo nekoliko ljudi, da je On ukoravao kraljeve i narode radi njih, govoreći: "Ne dirajte moje pomazanike, i mojim prorocima ne činite zla."

25 Tamo u knjizi Propovednika u 12.-oj glavi, i u 13.-om stihu, to je napisano na taj način. Razumete? "Hajde da čujemo zaključak svega što si čuo. Boj se Boga i drži se Njegovih zapovesti. Jer to je sva dužnost čoveku."

Zaključak čitave te stvari je boj se Boga. I vi ne možete imati poštovanje ako nemate strah. Vi morate imati Božiji strah. Solomon je takođe rekao u Izrekama da je strah Gospodnji početak mudrosti: Božiji strah je početak mudrosti.

Dakle, to ne znači da se vi Njega plašite, već to znači da vi odajete respekt i poštovanje. A kada vi poštujuete Boga, vi se bojite Boga. Vi se plašite da Ga možete na neki način ozlovoljiti; vi se plašite da ne učinite nešto pogrešno. Vi ne biste želeli da...

26 Ja imam strah prema mojoj majci. Imam strah prema mojoj ženi. Imam strah prema mojoj crkvi. Imam strah prema svim Božijim slugama, da ne bi stavio negde kamen spoticanja na njihov put. Imam strah prema ljudima. Imam strah prema ljudima ovog grada, da ne bih učinio nešto pogrešno što bi njih navelo da pomisle da ja nisam Hrišćanin.

Vidite, morate imati, pre nego što možete poštovati, morate imati strah. I Bog to zahteva, On zahteva poštovanje. Bog to čini; On to zahteva. I strah to proizvodi. I mi znamo da strah donosi poštovanje.

27 Uzmimo na primer jednog čoveka, on je farmer ili možda prodavac u prodavnici, i niko na njega ne obraća nikakvu pažnju. Ali neka bi dobio posao u policiji i da hoda niz ulicu, i kao policajac sa značkom i uniformom na sebi, (i neko ko samo dan ranije ne bi ni razgovara sa njime), kaže sada: "Zdravo, Džone. Kako si." Razumete? Zbog čega je to tako? To je neka vrsta poštovanja ili straha, ili respekta, radi toga. Možda on postane izabran za gradonačelnika ili, možda...

28 Ko bi bio večeras predsednik Kenedi, a da nije predsednik Kenedi? Šta ako bi bio samo običan čovek kao što to i jeste, i da je on jedan radnik u Colgate ovde dole za četrdeset dolara nedeljno? Razumete? On bi prolazio ovuda gradom i niko ne bi obraćao previše pažnje na njega, samo njegovi saradnici. No budući da je predsednik Sjedinjenih Država, on zasluhuje poštovanje. Razumete?

29 I tako, zato što je Bog Bog, On zasluhuje poštovanje. Tako je. I On,

mi smo dužni da Ga poštujemo i da Mu odamo strahopoštovanje, i to donosi poštovanje. Bog to zahteva za Sebe i za sve Svoje slugu. Njegove slugu, kako znamo da su oni Njegove slugu, zato što On potvrđuje te Svoje slugu Svojom Rečju. On uzima te slugu i čini ih da budu Božije slugu, i dokazuje da su oni slugu, tako što čini da Njegova Reč deluje kroz te slugu. I onda dok vi poštujete tog slugu, vi poštujete Boga. I kada ja poštujem vas, i vi poštujete mene, i mi poštujemo jedni druge, onda mi poštujemo Boga.

30 Nije li Isus rekao: "Onako kako ste učinili jednom od najmanjih ovih, Mojih malih, učinili ste Meni. I bilo bi vam bolje da ste vezali vodenični kamen oko svog vrata i bacili se u dubinu morsku, nego da sablaznite jednog od njih. Jer vam kažem, gledajte njihovo lice-njihovi anđeli uvek gledaju lice Moga Oca koji je na Nebu." Dakle, mi znamo da su oni-da smo mi, budući deca Božija, i da smo mi deo Boga. I Bog zahteva to poštovanje. A onda Bog pokazuje ko su deca. Razumete? On to pokazuje znacima i čudesima, i to je bilo učinjeno.

31 Dakle, mi ćemo sada početi i prozvaćemo neke od tih ljudi. Dakle, ako ću ja reći, za jednog, da počnem od njega, razmišljam o... Uzmimo na trenutak Noja. Dakle, Noje je imao otkrivenje od Boga, a opet bilo je to suprotno svemu što je nauka potvrdila kao istinu. No ipak, on je razgovarao sa Bogom, i Bog mu je govorio. I on je otišao da pripremi barku, dok su rugači i podsmevači (kao što je to Biblija rekla da će biti u poslednjim danima kao i onda), da su ti rugači ismejavali Noja. Pa, oni su mislili da je skrenuo sa uma zato što je gradio tu barku. No Bog je pustio sud na te rugače zato što oni nisu hteli slušati glasnika od Boga i da uđu u tu barku pod njegovim propovedanjem, a onda je Bog poslao Svoj Božanski sud na zemlju. Pre toga On je načinio pripreme za sve one koji bi to primili, da bi to izbegli, a onda ako oni to nisu izbegli, onda je preostala samo jedna stvar. Ako oni ne žele primiti Božiji puta da se to izbegne, onda je preostala samo jedna stvar, a to je Božanski sud.

32 Možete učiniti samo dve stvari; tamo su ili milost ili sud. Vi ćete zaobići ili jednu ili drugu. To je mesto gde mi večeras stojimo. Mi ćemo ili primiti Božiju milost, ili ćemo primiti Njegov sud. Jednostavno ne postoji način da se to zaobiđe. Bog uvek ima put za one koji žele to izbeći. Onda On mora... Ono što je preostalo je da se primi sud, ne zato što Bog želi to njima, nego zato što su oni sami izabrali taj put. Vidite? Oni prave svoj vlastiti izbor. To je mesto gde mi stojimo večeras, prijatelji, na toj istoj stvari. Mi ćemo ili prihvatiti Božiji put da to izbegnemo, ili ćemo primiti Njegov sud, ili jedno ili drugo ćemo učiniti. Niste li sretni večeras što ste izabrali put da to izbegnete? Jer svi koji odbace put da se to izbegne moraće doći pod sud.

dom, kao stotnik... Rekao je: "Nisam dostojan da Ti uđeš pod moj krov. A ja sebe nisam čak smatrao dostojnim ni da dođem do Tebe, tako da sam poslao po Tebe neke od tvojih blagoslovljenih ljudi, te Jevreje. No imam ovde jednog bolesnog slugu koji je veoma bolestan." I rekao je: "I ja sam čovek od autoriteta," rekao je: "Ako kažem jednom vojniku: 'Idi,' i on ode. A onda kažem jednom drugom: 'Ti dođi' i on dođe."

81 Šta je on tamo govorio: "Znam da Ti imaš svu silu, Ti možeš reći ovoj bolesti: 'Idi' i ona ode. A možeš ovom reći: 'Dođi' i doćiće." Vidite, On je bio prepoznat. I kao što je on imao autoritet nad tim vojnicima, tako je i Isus imao autoritet nad svim bolestima i nevoljama. "Jedino što treba da učiniš, Gospode, samo je da kažeš Reč." To je to. "Samo reci Reč, i moj sluga će živeti."

Isus se zaustavio, okrenuo se ka tim Jevrejima i rekao: "Ovakvu veru nisam našao u Izraelu."

On je rekao: "Sada je sve u redu sa tvojim slugom." Amen. Zašto? Zato što je on to poštovao. On je poštovao Isusa Hrista Koji je bio Bog Nebesa.

82 Dakle, pretpostavljam da postaje kasno. I želim reći još samo jednu stvar. Sva ta velika poštovanja, i tako dalje, ali danas je to nekako drugačije. Bog danas može nešto učiniti, a ljudi će se tome smeјati. Verujem da smo mi danas postali drugačiji. Pre oko četrdeset godina kada je Sveti Duh počeo da se spušta, ali šta su ljudi učinili? Zaključali su te propovednike, nazvali ih svetim valjačima, izašli su u-nisu ih čak želeli ni nahraniti u svojim gradovima i sve ostalo poput toga. Skupljali su rasuta zrna kukuruza uz prugu da bi od toga živeli. Šta su oni učinili? Imali su još četrdeset drugih godina, crkva je to imala, pateći, prošli su kroz sve i svašta, dva rata u samo toliko vremena (Razumete?) bilo je poubijano njih na hiljade; kada je crkva verovatno trebala biti već kući.

83 Dakle, šta će se onda dešavati kada Bog bude izlivao Svetog Duha na crkvu na kraju vremena? Šta se dešavalo pre dvadesetpet godina kada je On počeo da šalje dole Svoje znake i čudesa i znamenja, šta bi se desilo da su se svi ljudi počeli okupljati...? A šta su učinili? Rekli su: "To je hoodoo; to je hipnoza; on se bavi mentalnom telepatijom; on je ovo, ono ili nešto treće." Šta da je cela nacija zauzela stav i rekla: "Blagoslovljeno neka je Ime Gospodnje"? Šta da su Metodisti, i Baptisti, i Prezbyterijanci, i svi ostali da su se udružili i rekli: "Hvala Ti Bože, evo ono što smo tražili. Sveti Duh je bio izliven. Pa, ovde je čovek koji ima vizije; ovde su proroci među nama; ovde je-ovde su svi ti veliki darovi: oni koji govore u jezicima; ovde su oni sa Božanskim isceljenjem; ovde se sve to izlilo na nas. Hvala Bogu, što je to došlo kroz tu poniznu grupu koju zovu Pentakostanci. Hajde svi ponovo da se vratimo na Bibliju. Hajdemo nazad,

Gospode. To je tačno, ali deca jedu mrve pod..." Ustvari, hteo sam reći: "I psi jedu mrvicu pod stolom svoga gospodara." To je učinilo to. To je bilo to. To je bilo poštovanje.

Isus se okrenuo prema njoj i rekao: "Velika je tvoja vera. Idi sada kući, zatećićeš svoju kćer upravo u onakvom stanju kako si to verovala." To je to. Zašto? Bio je u pitanju njen pristup.

78 Šta da se okrenula i rekla...da se On okrenuo i rekao: "Nije na Meni da uzmem..." Drugim rečima: "Nije u redu."

Recimo da jedna Katolikinja dođe ovamo i kaže: "Ooo, brate Branham, znam da Bog čuje tvoje molitve za ove ljude ovde gore. Hoćeš li se moliti za mene?"

A da ja kažem: "Pa, nije meni to u redu da uzmem vreme od ove dece koja su ovde. Ja sam ovde da se molim za ove Pentakostalce, a ne za vas gomilu Katolika." Vidite? Šta bi onda ona rekla. Ooo, čoveče, zamišljam da bi odjurila odavde samo tako. Razumete?

No ona se okrenula i rekla: "Istina je to, Gospode. Istina je to, Gospode. No mi smo-mi smo voljni da... Psi su voljni da jedu mrvicu pod stolom svoga Gospodara."

Vidite, to Ga je brzo uhvatilo. On se okrenuo i rekao: "Velika je tvoja vera." A onda mi nalazimo jedan drugi slučaj... Vidite, bio je to njen pristup i njeno poštovanje. Ona je poštovala Boga dok je poštovala Njega.

79 I tako mi smo jednom videli da je postojao jedan Rimljanin, i da je on bio veliki čovek, a on je voleo Jevreje. I imao je jednog slugu koji je bio bolestan. On sam, nije se osećao dostojnim da ode i pita Isusa.

Vidite, vi se uvek želite osećati malo manjim nego što to jeste. Nemojte nikada biti veliki u svojim vlastitim očima. Razumete? Dakle, a ako ste i veliki, neka to neko drugi kaže za vas. Razumete? Ali sada, kada vi... Ta žena, ili...

Ustvari taj čovek, rekao je da je bio Rimski stotnik i da je imao bolesnog slugu, tako da je on uputio poziv da bi ozdravio njegov bolesni sluga. A Isus je rekao: "Doćiću da ga iscelim."

80 I tako na svom putu za tamo, Rimljanin Ga je video kako ide. Zamišljam da je rekao: "Moj Bože, evo ga ide Onaj svetac. Evo Ga ide svetac. Pa, ja nisam-računam se kao Paganin. Ja sam Rimski stotnik; ja sam general, ili oficir. Ja zaista nisam Jevrej, ja nemam prava da taj svetac dođe ovamo." Vidite li to poštovanje? Razumete? "Ja nemam pravo na to da taj sveti Božiji sluga dođe u moju kuću."

Video ga je kako ide ka vratima, a on ga je pozvao, rekao je: "Gospode, nisam dostojan da uđeš pod moj krov." Verovatno je imao fin

33 Tamo je još jedna vrsta čoveka o kome bi želeo da govorim. Bio je to moćni i veliki prorok po imenu Mojsije. Narod Izraela je to trebao razumeti, prema Pismu, da Bog treba da ih izbavi i da treba da ih izvede iz Egipta. Ali čim je Bog dobio spremnog svog čoveka i poslao ga je dole u Egipat, oni ga nisu poštovali. Oni su ga odgurnuli i rekli: "Hoćeš li i nas ubiti kao što si i Egipćanina?", što je učinilo da provedu u ropstvu još narednih četrdeset godina. Oni su ostali u ropstvu zato što su odbili oslobodioca koji je došao da ih oslobodi. To ih je ponovo vratilo nazad u ropstvo, ne zato što je Bog želeo da oni ostanu (Vreme je bilo upravo podesno.), no oni su ostali četrdeset godina duže zato što su odbacili Božiji određeni put da se izađe iz toga. Koliko samo ja verujem da je isti razlog tome i večeras. Ista stvar. Vidite?

34 To što su oni odbacili put za izlazak, i Bog je bio odlučio, i rekao je Abrahamu i njima u Svom savezu (kao što smo to čitali u Davidovoj pesmi večeras), On im je obećao da će učiniti određenu stvar, tako da će Bog održati Svoje obećanje. On će ih svakako izvesti, no možda je skoro još jedna generacija umrla do tada. Stara generacija koja se smejala Mojsiju, i tako dalje, i što nisu hteli prihvatiti Poruku, ta generacija (četrdeset godina) je izumrla, a Mojsije je došao sledećoj generaciji. Razumete li na šta mislim? Ako oni to nisu prihvatili, onda će Bog dopustiti toj generaciji da poumire, i On će podići sledeću generaciju da to učini. Tako da su oni to odbacili. I onda mi nalazimo, da ta sledeća generacija koja je nastupila, kada je Mojsije otišao dole da bi potvrdio sebe...

35 Zna da je Mojsije bio uplašen da ode ponovo tamo dole. Mojsije je imao sada već osamdeset godina i bio je odsutan četrdeset godina. I kada je razgovarao sa Bogom kraj gorućeg žbuna, rekao je: "Šta da kažem ko me je poslao?" Bog nije imao Ime. Rekao je: "Šta da kažem, ko me je poslao?" Rekao je: "Kada budem rekao 'Bog vaših očeva mi se pojavio,' reći će: 'Ko je Bog naših očeva?' Dakle, šta da im kažem?"

On je rekao: "Reci im JA SAM ONAJ KOJI JESAM. Reci im da JA SAM ONAJ KOJI JESAM." I On je rekao: "Šta to imaš u ruci, Mojsije?"

Rekao je: "Štap." I bacio ga je i pretvorio se u zmiju. I gurnuo je svoju ruku u nedra, i izašla je kao gubava, i kada se vratila nazad, bila je isceljena.

On je rekao: "Idi dole i ponesi te znake i pokaži ih pred ljudima, i to će biti potvrda. Oni će znati putem tih znakova da sam te Ja poslao radi oslobođenja." Ooo, brate. Bog to uvek čini. Bog uvek daje natprirodne znake. Razumete?

36 I sada, kada je on otišao tamo dole, i pozvao je ljude, i pokazao je te znake pred njima, sav Izrael je verovao, svaki od njih. I oni su otišli pravo do mesta za izbavljenje. A onda je faraon odlučio da ih neće osloboditi, a

Bog je pustio sud na faraona. I mi znamo šta se sve desilo sa Egiptom.

Čudno je, da nakon što su oni videli da su se desili svi ti znaci, a onda su oni došli do Crvenog Mora, i saznali da sam Bog koji je učinio sve te znake, tamo kraj Crvenog Mora, posumnjali su u Boga, prvi put kada je On bio u stanju da načini put da se pobjegne odande.

37 Dakle, to je mesto gde mi pravimo naše greške. Kada nas zahvati mala bolest, kada neka mala nesreća nastupi, ili nas udari negde na putu neka nevolja, onda mi počinemo da padamo. Nekog mladog obraćenika, neko će početi da mu se ruga i reći će: "Pa ti nisi ništa drugo do sveti valjač."

"Pa, mrzim da me zovu svetim valjačem." Vidite li, razumete? Tu ste vi, vi dobijete tu sumnju. To je mesto kada treba tamo da se stoji. To je vreme kada treba poštovati tog glasnika. To je vreme da se da Bogu slava.

38 A Mojsije je rekao: "Ja sam to već učinio, deset čuda pred vama. I Bog vam je dao deset čuda, a vi se posle svega bojite tog mora? Sigurno. Šta još treba da se desi da vi verujete?" Povukao se nazad, i uzeo je svoj štap, i držao ga naspram mora, i spustila se oluja, i zaduvala skroz preko do druge strane, i oni su prešli preko. I čim su stigli tamo preko, odmah su počeli da se žale da nemaju hleba. Vidite, upravo ista stvar... A onda je Bog sa Neba spustio njima hleb. A onda su se žalili da nemaju vode. Upravo su se žalili od jedne pritužbe do druge. I primetio sam...

39 Kažete: "Pa, možda su oni bili taj neobraćeni tip." Pa, možda su i bili. Bilo je to jedno izmešano mnoštvo koje je išlo sa njima, i to je istina. Ali ja želim da vam donesem jednu drugu stvar koju trebate zapamtiti. Ako Bog šalje glasnika i potvrđuje ga znacima i ako je on bio glasnik poslan od Boga, onda to je na njima da se podrede tom glasniku. Tačno tako. Oni moraju da se podrede glasniku i da imaju poštovanje prema tom glasniku. Pogledajte Jošuu i Kaleba; oni su stajali odmah do njega. Da, gospodo. U čemu god da je bio Mojsije, i oni su bili takođe u tome. Bez obzira da li je Mojsije bio u pravu ili je grešio, oni su se držali svakako njega (Razumete?), zato što su oni znali da je on bio Božiji glasnik.

40 I onda tamo jednog dana, videli smo da je čak i Miriam, proročica, i Aron, prvosveštenik, da su ismejavali Mojsijevu ženu zato što je bila Etiopljanka, i mislili su: "Zar nije bilo dovoljno žena da se oženiš iz naše grupe, umesto što si otišao tamo dole i oženio tu ženu?" To nije bio Mojsijev izbor; to je bio Božiji izbor za Mojsija. I kada su se ismejavali tome, toliko su naljutili Boga da je udario Miriam, proročicu, sa gubom, Mojsijevu vlastitu sestru. A šta s time? Nju, proročicu, ali šta je ona činila? Ona se ismevala i pokazala nepoštovanje prema Božijem glasniku, glasnika saveza tog vremena. I ona je bila u nepoštovanju. A i Aron takođe, prvosveštenik, sama Mojsijeva usta (Tačno tako.), on je bio sa

on ima u Bogu. To je potpuno tačno (Vidite?); poštuju ga. Ako dođe jedan propovednik, vaš pastor, uvek ga poštuju. Čuo sam kako zajednice pričaju o svojim pastorima, kako samo pričaju o njemu, i omalovažavaju ga, ismevaju ga. Kako će onda taj pastir ikada moći učiniti nešto za vas? On to ne može učiniti. Vi-vi ne-vi niste... Ne kažem da je to ova crkva, već mislim na crkve koje sam video, da ako ste vi... Vi morate voleti svog pastora. Morate znati da je on ljudsko biće, ali ipak Bog ga je načinio Svojim pastorom. Sveti Duh ga je načinio nadglednikom; onda vi njega morate poštovati u tom smislu. I bez obzira šta je pastor učinio, ako ga vi poštuju u svom srcu kao Božijeg slugu, Bog će poštovati vas zato što činite tako.

"Onaj koji Me prima, prima Onoga koji Me je poslao," rekao je Isus. "Onaj koji Me ne prima, ne može da primi Njega." Vidite, oni su rekli da je Bog bio njihov Otac; On je rekao: "Vaš otac je đavo."

Vidite, razumete, vi to morate poštovati i to verovati, verovati da On jeste. Da, Marta je to verovala.

76 I to je ta jedna mala stvar koju želim naglasiti jutros, tu Sirofeničanku u to vreme kada je ona došla tamo gore. Gledajte samo kako je ona gorko bila odbijena. Tamo je On bio, jedan Jevrej; a ona je bila pagankinja, i ona je došla ka Njemu. Ona nije znala kako da Mu pristupi, no ona je imala potrebu, i ona je znala da je On bio taj Božiji Sin. Ona je to verovala. Ona... Ako bi Bog odgovarao na Njegove molitve za druge, On će odgovoriti i na njenu molitvu. I ona je znala da ono što je On rekao, da je to bila Božija Reč. Ako je to bila Božija Reč za Jevreje, to je onda bila Reč Božija takođe i za Pagane, šta god da je On rekao. A Isus joj je dao jedno iskušenje. Ona je rekla: "Gospode, imaj milosti!" Gledajte sada. Ne, On je rekao... "Ti Sine Davidov!" Dakle, On za nju nije bio Sin Davidov. Razumete? I rekla je: "Ti Sine Davidov..." To bi trebalo za Jevreja da bude način pristupa ka Njemu, zato što je ona čula njih ostale. Ona je pokušala doći na način na koji su i oni došli, zato što je ona pokušala da pokaže poštovanje. Ona je pokušala pokazati svoje poštovanje. I ona se nije samo pravila; Isus bi to znao da jeste. Ne, On bi to znao.

77 I tako, dok je prilazila rekla je: "Ti Sine Davidov, imaj milosti prema mojoj kćeri, zato što je strašno muči đavo."

A On se okrenuo i pogledao na Nju i rekao je: "Ne priliči mi da uzmem hleb od dece i bacim ga psima." Vav! Nije li to bilo baš u centar? To je baš bilo: i ne samo da je odbio njenu molbu već je nazvao i psom. Tako je. A psi su među najnižim rečima koje Biblija koristi, znate već. Tako da je On rekao: "Ne priliči mi da uzmem hleb deci i da ga bacim psima."

Ona je rekla: "Istina je, Gospode." "Gospode," onda je ona to dobila. On njoj nije bio Sin Davidov, već On je bio Gospod. Rekla je: "Istina je

tako nešto?" Da je ona tako nastupila, večeras bi ta priča išla drugačije.

72 A šta je ona učinila? Ona je odjurila pravo do mesta gde se On nalazio, i pala je kraj Njegovih nogu i rekla: "Gospode, da si Ti bio ovde, moj brat ne bi umro." Ooo, tu ste vi. Šta je ona to činila? Ona je poštovala. Ona je bila u Božijem Prisustvu, i ona Ga je poštovala. Ona Ga je nazvala svojim Gospodom. "Gospode, da si Ti bio ovde." (A ne: "Zvala sam Te." To je sve bilo zaboravljeno.) "Sada si Ti ovde." Vidite? "Da si Ti bio ovde, moj brat bi bio-ne bi umro."

Rekao je: "Tvoj brat će ponovo ustati."

"Ooo," rekla je: "da, Gospode, znam da će ponovo ustati u poslednjem vremenu."

A On je rekao, rekao je: "Ali Ja sam Uskrsnuće i Život. Onaj koji veruje u Mene, iako je umro, živeće. A ko god je živ i veruje u Mene neće nikada umreti."

"Verujem Gospode, da si Ti Sin živog Boga koji je trebao doći na svet. A čak i sada, Gospode," (Ooo!), "čak i sada..." (Ne: "Gospode, trebao si da uradiš ovo i trebao si da uradiš ono.") "Ali čak i sada, sve što budeš tražio od Boga, Bog će ti to darovati." Hm, hm, hm. To je to.

73 Šta ako bi mi to mogli reći nekome večeras: "Ooo, brate moj, verujem da ono što budeš tražio od Boga, da će ti to Bog dati"? Došli bi isti rezultati.

No bez obzira koliko je On bio, ako je On bio...A mi znamo da je On bio Božiji Sin. Da je ona prema tome pokazala nepoštovanje, to onda nikada ne bi delovalo. To je bilo iz njenog srca. Rekla je: "Čak i sada, Gospode, sve što budeš tražio od Boga, Bog će ti to dati." To je to. Ona je to verovala iz svog srca. Da je on otišao u lov ili ribolov, za nju to ne bi imalo nikakve veze.

74 Ne, da je Ilija otišao u lov ili otišao negde, za Sunamku to ne bi imalo veze. Ona je i dalje verovala da je on bio Božiji čovek. Sigurno. Bez obzira šta bi on učinio, on je za nju i dalje bio Božiji čovek, jer je videla Boga kako deluje u njegovom životu.

A i za Martu, bez obzira šta bi se desilo, ona je videla šta je Bog učinio za Njega. Rekla je: "Čak i sada, Gospode, sve što Ti budeš tražio od Boga, Bog će Ti to darovati...?" Ah, tu ste vi.

On je rekao: "Tvoj brat će ponovo ustati." I tako On je rekao: "Gde ste ga sahranili?" I oni su otišli dole do groba. I On je pozvao Lazara iz groba nakon što je bio mrtav četiri dana. Zašto? Zato što je Lazareva sestra poštovala ono što je On bio.

75 Ako vi ne možete poštovati nekog čoveka, poštujujte onda službu koju

njom.

A Aron, kada je video svoju sestru kako je ogubavila, ušao je unutra i rekao Mojsiju: "Zar ćeš pustiti da ti umre sestra?"

A Mojsije je ušao u šator, i pao je pred Gospodom, i počeo je plakati i prizivati Boga, milost za svoju sestru. A Duh Gospodnji se spustio dole i rekao: "Pozovi Aron i Miriam neka stanu predamnom." Moj Bože!

Bog zahteva poštovanje. Kada Bog šalje Svoju Poruku; vi je slušajte i poštujujte je. Nemojte se brinuti ako je oni zovu gomila svetih valjača, ili kako god je oni nazvali; neka svet čini šta god želi, ali vi pokažite poštovanje.

41 I tako, tamo je stajala Miriam. Bog je rekao: "Pozovi Miriam i pozovi Mojsija-odnosno pozovi Arona ovamo, svog brata i sestru, da stanu predamnom." Kada su oni ušli unutra pred Boga, Bog je rekao: "Zar se ne bojite Boga?" Rekao je to prvosvešteniku i proročici Miriam. Rekao je: "Ako bude tamo nekoga-čoveka među vama koji je duhovan ili prorok, Ja Gospod ću mu se obznanjivati. Ja ću mu govoriti u vizijama i otkrivaću Mu se u snovima, i tako dalje, ako je on duhovan ili prorok." No rekao je: "Sa mojim slugom Mojsijem, ja s njime govorim licem u lice." Rekao je: "Zar se ne bojite Boga?" Drugim rečima: "Kada govorite o Mojsiju, vi govorite o Meni. Ako ne možete poštovati Mojsija vi onda ne poštujuete Mene." Rekao je: "Zar nisam dokazao među vama da je on Moj sluga? A vi ga uopšte ne poštujuete."

Kakva bi to samo lekcija bila za ljude ovog vremena: koji su bez poštovanja i bez časti.

Dakle, On je rekao: "I zato što nisi to učinila, to je razlog što imaš gubu. To je razlog što su se te stvari desile," rekao je: "zato što ste to trebali znati da je to Moj sluga. Zar to niste znali, da kada kažete nešto protiv njega da kažete ustvari protiv Mene."

42 Tako da se Mojsije molio da njen život bude pošteđen, i Bog ju je poštedeo. Nakon toga ona nije još dugo živela; umrla je. Ali ona jeste bila očišćena od gube, i bila je izvan kampa sedam dana, znate već, da bi bila očišćena, da bi bila očišćena od gube. Bog ju je iscelio.

Ali ono što je On želeo da oni shvate je sledeće: "Vi morate poštovati ono što Ja činim."

I ako je to bio u tom danu Božiji odnos prema tome, a Bog se ne može promeniti, Bog želi da i mi poštujuemo ono što On čini. On to zahteva. Rekao je: "Vi to ili poštujuete ili će se nešto drugo dogoditi."

43 Jedan čovek mi je nedavno rekao; rekao je da ja... Jadan čovek, pretura ovde pred prodavnicom da bi preživeo. Imao je nervni slom i u

veoma lošem je stanju. Po veri je Luteran, a oni su imali pričest. On je previše-nije u stanju da ode do crkve, tako da je pozvao taksi: rekao je da ga je to koštalo osamdeset centi da ode do tamo i osamdeset centi da se vrati nazad. A njegov komšija, veoma bezbožan, video ga je jednog jutra kako se moli Oče naš, i smejao mu se, rugao mu se. Rekao je svome komšiji; rekao je tom čoveku, rekao je: "Gde si jutros išao taksijem?"

Rekao je: "Imali smo pričest. Otišao sam do crkve."

Rekao je: "A šta je to pričest?"

Rekao je: "To je kada uzimamo hleb i vino."

Rekao je: "I ja sam jutros imao takođe svoju na stolu sa kriškom hleba i čašom viskija." Razumete?

44 Znam da su tri momka jednom izrugivali pričest u crkvi, znao sam ih. I otišli su do hotelske sobe i uzeli neke sendviče sa šunkom i flašu viskija, i održali svoju pričest tamo gore, ismejavajući pričest koju su imali u Pentakostalnoj crkvi. Za manje od tri meseca od tada, sva trojica su bila-jedan od njih je bio mrtav, a dvoje su završili na psihijatriji.

Vi ne možete pokazati nepoštovanje prema Bogu. Vi morate poštovati Boga. Ako vi to ne verujete, samo ćutite, i držite se što dalje od toga. Ili postupite tako, ili dođite u poštovanju i respektu. Nemojte izrugivati ljude u Duhu. Nemojte pričati o ljudima koji proslavljaju u Duhu Božijem. Ostavite ih na miru.

45 Stajao sam tamo na ćošku, propovedajući, pre izvestan broj godina, kao dečak propovednik. I tamo je naišla jedna žena; bila je Katolkinja po veri; no ja sam je poznavao, i njen muž je bio Katolik; a ona nije bila ništa: i bila je voma zgodna i lepa žena, lepog izgleda, oko dvadeset godina stara ili dvadesetdve godine. Znao sam je kao devojčicu odavde iz grada. I ona je naišla i stala tamo, i rekla je: "Ja ne bih pustila da moja krava mezimica ima religiju koju ima William Branham."

A sledeću noć pre nego što sam uspeo stići do nje, čuo sam da umire u bolnici, i nisam znao još šta ju je ubijalo... Ona je umirala tamo u bolnici a njen muž je došao da me pokupi. Rekao je... Bio je Katolik. I došao je; rekao je: "Brzo dođi i pomoli se za moju ženu; ona te doziva čitavo veče; ona umire."

46 Pa, rekao sam: "Idem." Ušao sam u kola, i napustio službu i krenuo ka bolnici. I trčao sam uz stepenice; i sreo sam medicinsku sestru koja je rekla: "Ona je već mrtva."

A on je rekao: "Dođi i moli se bez obzira za nju."

Rekao sam: "Ona je mrtva."

69 Tako umesto toga ona je odjurila do njegovih nogu i proslavljala, kao da je došla kod Boga. I rekla je...I ona mu je otkrila u čemu je bila stvar. A Ilija je rekao: "Uzmi moj štap i idi i stavi ga na dete."

I kada je on to učinio, žena je rekla: "Kao što tvoj Gospod Bog živi i tvoja duša nikada ne umire," (Moj Bože!) "ti Božiji slugo, ja te neću ostaviti. Ostaću ovde dok Bog ne pošalje viziju." Stari Ilija je ostao tamo još malo duže; opasao je svoja bedra, uzeo je svoj štap i krenuo.

Otišao je u sobu gde je ležalo dete, mrtvo dete. Hodao gore dole po sobi, na takav način, nekoliko puta. Radi žene koja je poštovala, žene koja ga je respektovala, i čoveka koji ga je respektovao, i verovao mu da je bio Božiji sluga, on je hodao gore dole po sobi sve dok Bog nije odgovorio. Amen. Onda je legao preko deteta i ono je kinulo sedam puta, i uzeo ga je i dao ga je majci. I izašao napolje i vratio se u pećinu, otišao je. Zato što je ona poštovala Božijeg čoveka. Amen. Bog zahteva poštovanje.

70 A šta je sa Martom? Ona je uvek razmišljala o tome kako Isusu da pripremi večeru! A Marija je želela da čuje Reč Božiju tako da je samo sedela u blizini i slušala Ga. Nije brinula da li su jastučnice bile promenjene, ili da li su zavese prašnjave, ili da li oni imaju nešto da jedu ili ne; ona je samo želela čuti šta će Isus reći. Ali Marta mu je uvek želela spremi dobru večeru, i da osigura da stolica bude udobna, i da bude postavljena upravo na ispravan način, i sve je bilo očišćeno na jedan takav način. No ona je želela Njega, da učini nešto za Isusa na svoj vlastiti način, a Marija je želela na svoj način. No jednog dana kada je došao Lazar...Mnogi ljudi su govorili protiv Marte, i rekli da bi trebala biti više zainteresovana. Ooo, ne, samo trenutak. Vidite, došlo je vreme i za Martu da pokaže svoje. I onda kada je Isus... Kada je umro Lazar, njen brat, ona Ga je pozvala da dođe i da se moli za njega. A On nije došao. On je ignorisao poziv; On je otišao na neko drugo mesto. Ona Ga je ponovo pozvala; a On je i dalje ignorisao poziv.

71 Ali kada je On konačno došao, delovalo je kao da bi ona sada mogla otići ka Njemu i reći: "Zašto nisi došao? Zašto nisi došao kada sam Te zvala? Moj brat je bio tamo bolestan. Mi smo ostavili svoju crkvu; ostavili smo svoju organizaciju; sve smo učinili da bi sledili Tvoju Poruku; zato što smo verovali da si Ti Božiji Čovek. Ali kako bi Čovek Božiji mogao... I mi smo obe ostale siročad, tri deteta siročeta, troje ljudi kao siročad, a živeli smo od toga što smo pravile tapiserije za taj hram... Mi smo tamo bili članovi; i naš otac i mati su bili članovi tamo. Ali zato što si nas Ti lukavstvom uveo u ovo da verujemo to što Ti učiš, govoreći da si Ti Sin Božiji i prorok poslan od Boga, a ove stvari, kako da Ti uopšte verujemo, čoveku koji čak ne želi da se odazove kada Te mi pozovemo? Kada sam bila u potrebi i trebala sam Te, Ti si ignorisao moje poruke i samo nastavio dalje. I ponovo sam Te tražila a Ti si to i dalje ignorisao. Zašto si učinio

čime ja imam potrebe."

No Gejzi je rekao: "Ona nema dece. A muž joj je dobro zašao u godine; star je. Oni nemaju dece."

Onda zamišljam, Ilija ležeći na tom malom krevetu, s kojim ga je ona blagoslovila tako što ga je namestila, imao je oprane noge, i opranu bradu, i sve ostalo, ležeći tamo, i nema sumnje da je on video jednu viziju od Gospoda. Jer oni su to uvek imali. Rekao je: "Idi, i pozovi je, i reci joj da dođe ovamo pred mene." Moj Bože. "Idi i pozovi je, zato što je poštovala Boga. Idi i reci joj da dođe ovamo."

I kada je stala na vrata, rekao je: "TAKO KAŽE GOSPOD. U ovo vreme sledeće godine, rodićeš dete." I u to vreme sledeće godine imala je dete.

66 A onda je Sotona, kada je on trebao napuniti dvanaest godina, otac ga je jednog dana izveo na polje, i Sotona je rekao: "Otarasiću se ja tog deteta," tako da mu je on dao sunčanicu. I umro je u naručju svoje majke.

Da li je to nju obeshrabrilo? Ne, gospodo. Rekla je: "Osedlaj mulu. Idem napred; nemoj stajati. Idi gore na goru Karmel, u planine, zato što je on upravo prošao tamo pre neki dan." Ooo, ooo, ooo, Bože. Tu ste vi. To je poštovanje. To je poštovanje.

A muž joj je rekao: "Ideš kod Božijeg čoveka." Rekao je: "Nije ni mladi mesec niti subota; on neće biti tamo gore u svojoj..."

Rekla je: "Biće sve u redu, samo osedlaj mulu i pusti me da idem." I tako da su otišli.

67 I popeli su se na tu planinu. I kada je stari Ilija pogledao iz svoje pećine, i on je izašao tamo napolje i pogledao na njega, i rekao je: "Izgleda kao da dolazi Sunamka." Rekao je: "Mora da je ožalošćena." Rekao je: "Idi pred nju." I kada...Rekao je: "Ona je ožalošćenog srca a Bog mi uopšte nije ništa rekao o tome."

Vidite, Bog vam ne mora reći ništa (Vidite?), tako da On čak ne kaže sve ni svojim prorocima. On upravo-On upravo čini ono što On želi da učini; On je Bog.

68 Ovde, sada, Ilija kaže: "Bože..." A šta da je Ilija rekao ovo: "Zašto mi nisi rekao zašto ona dolazi? Zašto mi ništa nisi rekao o tome?" On nikada ne bi video ni jednu stvar. No, Iliji je bilo to sasvim u redu, šta god da je to bilo...

A šta da je ona došla gore i rekla: "Rekao si da si Božiji sluga? Ti licemere. Verujem da si ti samo jedan obični sveti valjač"? To se onda nikada ne bi desilo. Razumete? Bog nas nekada iskušava da bi video šta ćemo učiniti.

Rekao je: "Ipak se moli."

"Sada od toga više neće ionako biti koristi."

Rekao je: "Pa, dođi i pogledaj je."

Otišao sam do tamo. Imala je tu crvenkasto crnu, mislim da je tako zovu, kestenjastu boju kose: jedna veoma lepa žena, sa velikim smeđim očima. I ta žena, ta medicinska sestra je rekla: "Bili, ona je umrla u jednoj takvoj patnji, sve dok nije iz sve glasa povikla tvoje ime i rekla: 'Reci mu da mi oprost,' tako da su se i pege izbočile na njenom licu kao bradavice." I te velike oči su ostale izbuljene a trepavice su ih do pola prekrile. Jer znate šta se dešava kada neka osoba umre, oba bubrega i creva se pomere, i ona je bila tamo sva u vodi, i umrla je u takvim bolovima zato što-ne zbog toga što je prema meni pokazala nepoštovanje, već je pokazala nepoštovanje prema Evanđelju koje sam propovedao, a Bog je pokazivao znake i čuda.

47 Pre izvesnog vremena u Nju Albani, dok sam tamo stajao govoreći nekom grešniku, vodeći ga ka Hristu, jednog velikog krupnog čoveka snažnih ruku u jednoj garaži. A čovek mi je bio prijatelj, njegov sinovac vodi servisnu radionicu odmah sledeća vrata do njega. Bio sam tamo i propovedao u vreme večere, jedući sendvič i pričajući mu o Bogu. Tokom dana, našao bih negde neko mesto gde bih mogao ići u vreme večere i pokušao zadobiti neku dušu za Hrista. On je rekao: "Gospodine Branham," rekao je. A ja sam bio dečak propovednik. Rekao je: "Gos. Branham," rekao je: "moja majka je imala takvu vrstu religije, tu religiju koja se može srcem osetiti." I suze su mu tekle niz obraze.

Pitao sam: "Koliko dugo već nije ovde?"

Rekao je: "Godinama. Ona se uvek molila za mene."

Rekao sam: "Bog koji je čuo njene molitve, upravo pokušava sada da odgovori na njih."

A taj čovek je ušao unutra i rekao: "Zdravo." Bio je pijan. Rekao je: "Hej, slušaj Bili." "Svaki put kada budeš želeo doći u moju radionicu," rekao je: "dođi," no rekao je: "ali nemoj donositi tu staru religiju svetih valjača ovamo."

Okrenuo sam se i pogledao ga i rekao: "Gde god Hrist nije dobrodošao, tamo ni ja neću biti."

A on se okrenuo i rekao: "Ma, dođi sebi dečače."

I jednostavno sam čuo u svom srcu Glas kako kaže: "Požnjećeš ono što si sejao. Bolji bi bilo da ti je vezan vodenični kamen oko vrata i bio bačen u morsku dubinu." A na njegovog vlastiti sinovaca, tog istog popodneva, naleteo je natovareni Ševrolet dvotonac i tresnuo ga o zemlju.

Vidite, vi morate poštovati Boga. Vi to morate učiniti, vi...Bog zahteva poštovanje, i On to zahteva.

I tako, i Miriam je to trebala znati. Tako je i Aron to trebao znati, trebali su znati da je Mojsije bio vođen Duhom Božijim da učini ono što će učiniti.

48 Jedan Baptistički propovednik mi je napisao pismo pre nekoliko dana, odavde od gore. Ooo, baš me je nagazio, rekao je: "Jedan čovek koji je lenj kao što si ti, propovednik koji treba biti jednak Iliji, i prorocima," rekao je: "a onda videći te kako sediš kod kuće ne radeći ništa..."

I tako, Bili je tada imao posao sekretara; on mu je otpisao nazad. I pomislio je: "Pa, mislim da ću mu baš odgovoriti," rekao je. Ali je pomislio da bolje ja to da pročitam pre nego što bude odgovorio na njega. No u pismu je bilo puno diplomatije. Rekao je: "Dakle, ovo nije sada moj tata, ovo sam ja." Rekao je: "Upravo ste rekli da je tata imao službu poput Ilije." I rekao je: "Rekli ste da je sedeo negde na obali potoka sa pecaljkom u rukama, ili u planinama sa puškom u rukama." Rekao je: "Šta biste rekli za Iliju kada je on tri godine sedeo pored potoka?" Rekao je: "Zar ne znate da su oni vođeni od Božijeg Duha da bi uradili ono što rade?" Vidite, svako želi to da vodi na svoj sopstveni način. Ali čovek mora biti vođen od Božijeg Duha, i vi to morate poštovati. To je sve.

49 Ovde nedavno, jedna draga duša odavde iz grada videla je jednog drugog brata, rekao je: "Gde je Bili?"

Rekao je: "Otišao je gore u Kanadu."

Rekao je: "Pretpostavljam da je u lovu."

Rekao je: "Da, otišao je u lov."

Rekao je: "Ahh, takve stvari su glupost."

Pa u redu, taj čovek, nije znao da sam bio pod silom Svetog Duha po viziji sa TAKO KAŽE GOSPOD da idem... Šta ćete vi činiti na dan Suda? Kakve koristi bi bilo da idem kod tog čoveka i da se molim za njega? Kao prvo, on mi ne veruje. A ljudi, kada se oni skupe okolo i kažu te stvari, kao da ja ne znam da oni To ne veruju? Iako te oni tapšu po leđima i zovu te bratom, ipak vi znate da oni To ne veruju. Vidite? Oni To ne veruju. I možete imati... Ne možete ama baš ništa učiniti za njih, a zvaće vas da dođete, da se molite, ali od toga oni nemaju nikakve koristi, jer (Vidite?), oni pokazuju nepoštovanje prema tome. Vi to morate verovati. Gledajte one koji to zaista veruju, i gledajte šta se sve dešava. Vidite, vi to morate poštovati.

50 Jezavelja, u danima Ilije, kako samo nije poštovala Iliju, kako je ona... A Ilija je ustvari bio njen pastor. Sigurno. Ooo, ona to ne bi primila. Za

trebali reći. I šta se desilo sa njima?

63 Hajde da vidimo neke jude koji to jesu poštovali. Uzmimo za primer Sunamku u odnosu na istog proroka, Iliju. A ona nije bila ni Izraelka. Bila je iz Sunama, no verovala je Bogu. I ona je videla tog čoveka kako prolazi kroz grad, čula ga je kako govori i videla je znake koje je učinio.

Rečeno je u istoriji; ne znam da li je to istina ili ne, da je jednog dana čopor divljih pasa hteo da zgrabi jednu malu devojkicu. Dobro, ovo nije iz Pisma, to je samo jedna priča koju sam čuo. I rečeno je da je Sunamka stajala na čošku i videla je da će ti psi ubiti tu malu devojkicu. A taj sveti čovek je prolazio kroz grad, i podigao je svoj štap prema Bogu, i povikao za milost za tu malu decu na takav način, a psi su se okrenuli i udaljili se od njih. Bez obzira da li je to bilo tako ili ne, zvuči kao da bi to moglo biti, ja ne znam.

64 No kako god, ova žene je rekla, kada je Biblija, kada je ona "videla da je to bio sveti čovek..." Ona je shvatila da se nešto dogodilo. Ona je videla šta je on bio i uvidela je da je on bio sveti čovek od Boga. I umesto da je pokazala nepoštovanje prema njemu kao što je to učinila Jezavelja, ona ga je poštovala. Rekla je svom mužu: "Mi smo sasvim u stanju da učinimo ovo. Molim te; hajde da mu napravimo jednu malu kuću ovde negde. Hajde da mu damo jedno malo mestašće, jer je umoran. Ja sam ga posmatrala. Postaje star, i videla sam kako njegova seda kosa visi niz njegovu bradu, preko njegove malenkosti, njegovih mršavih ruku dok je nastavljao dalje, male slabašne ruke kao što su bile. I evo ga kako ide noseći jednu malu bočicu ulja na boku, umotan u parče ovčije kože, po vrelom suncu, telo mu izgleda kao isprženo i crveno. I molim te, hajde da mu napravimo jednu malu stanicu da se ovde malo zaustavi. Uzmimo zidara i da napravi ovde jedno malo mesto, i smestimo ga ovde, zato što sam primetila da je njegov duh-po njegovom duhu da je on sveti čovek. On je Božiji čovek." Ooo, kakve li razlike.

65 Dakle, njen se muž složio s time, ona je...On je možda rekao: "Draga, i ja sam takođe zapazio tog čoveka. Slušao sam ga; posmatrao sam ga; video sam njegova dela. Znam da je on Božiji sveti čovek. Tako da ćemo mi to upravo učiniti." Tako da su oni pozvali zidara i sazidali mu jedno malo lepo mesto, i stavili su tamo jedan krevet da bi se odmorio, da bi mogao leći i odmoriti se, namestili mu mesto gde je mogao prati noge, poslužiti se sa vodom i ostalim stvarima, i sve namestili tamo unutra.

I kada je naišao prorok, naravno, to je blagoslovilo njegovu dušu što je video da je neko nešto učinio za njega. Rekao je Gejziju (Gehaziju): "Idi, i pozovi je, pitaj je šta bih ja mogao učiniti za nju, da li da pričam sa kraljem ili glavnim kapetanom?" On...

Ona je rekla: "Ja živim među svojim narodom, i nepostoji ništa za

A Ilija je bio podignut u vatrenim kočijama, sa vatrenim konjima.

60 I dok je taj mladi prorok hodao tuda, prolazeći kroz grad... I izgubio je kosu, još kao mlad čovek. On je išao dole, a ta mala deca su trčala iza njega, govoreći: "Hej, što i ti ne ideš gore sa Ilijom," govorili su: "ti stari čelo jedan?" Vidite? I oni su pokazali nepoštovanje. I šta je učinio Jelisej? On se okrenuo u sili Duha i prokleo je tu decu. Šta se dogodilo? Dve medvedice su izašle iz šume i ubile njih četrdeset i dvoje. Tačno tako. Nepoštovanje, bez respekta, ne možete tako postupati. Vi morate poštovati Boga.

61 Ako bi ma koji od te dece rekao, da su njihovi očevi i majke rekli: "Dakle, pazite deco, rečeno je da je Ilija bio uzet gore. Dakle, mi to ne znamo, no, kako god, ja ne znam da li je to tako ili ne, ali kažem vam, najbolje stvar da se učini u vezi toga je ne reći ništa. Samo nastavite dalje. Kada bude prolazio... Čuli smo da on danas dolazi u grad, da će imati službu na ulici tamo gore. Ako bude tako, ako ga vi deco danas sretnete na putu za školu, samo recite, 'Kako ste poštovani? Kako ste, gospodine?' Ili tako nešto. Tako mu govorite."

Ali umesto toga, bez sumnje da im je bilo rečeno kod kuće, oh, oni su čuli tatu i mamu kako sede kraj stola i kako se smeju, govoreći jedno drugome: "Šta ti znaš o tome. Oni kažu da je taj stari sveti valjač bio podignut gore. Da li ćeš ikada verovati tako nešto? I kažu da ovaj mali ćelavko, ćelav upravo kao tikva, a nema još ni tridesetpet godina, i ovde će on proći, i kažu da će održati uličnu službu, ali bez nas koji neverujemo u takve gluposti kao što su te. Pa, on nije ništa drugo nego jedan mali, jedna karikatura. To je sve što se toga tiče. Jer on čak neće da dođe u naše crkve. Mi ćemo-on će... Verovatno neka vrsta vrača, hoodoo, neka obmana koju ima, kao i Ilija." Oni mu nisu verovali. A tako su i ta mala deca bila učena kod kuće. [Hoodoo je Afro-Američka tradicionalna narodna magija - Izdavač.]

62 Da su kod kuće bili učeni poštovanju i respektu, oni bi izašli tamo napolje pred tog Božijeg proroka i tražili bi molitvu za sebe. Ali oni su bili učeni da se cerekaju i smeju i izruguju isto kao i današnja deca. Ne, previše njih danas će se rugati uličnim službama; oni se rugaju propovedanju Evanđelja.

Tako da ih je Ilija prokleo u Ime Gospodnje. Ne zbog dece, već zbog roditelja punih nepoštovanja koji su doveli decu do toga da nepoštuju Boga. Dve medvedice su došle i ubile njih četrdesetdvoje. Dakle, to je nepoštovanje. Bog zahteva poštovanje. Kada su oni pokazali nepoštovanje prema proroku, oni su pokazali nepoštovanje prema Njemu, nije bilo bitno to što oni nisu verovali, trebali su držati zatvorena usta, i kloniti se toga. Ali ne, oni su želeli staviti nešto na kocku. Oni su morali reći nešto što nisu

ime Boga, ne, ona je bila-bila je ateista, ili nevernik, ili poklonik idola. I imala je svoje vlastite paganske sveštenike. No ipak, Ilija je bio njen pastor; Bog ga je poslao tamo da bi bio pastor. On je bio pastor bez obzira da li... I ako bi se on izvikao na nju i rekao joj sve njene grehe, ipak bio je njen pastor. Ona to uopšte ne bi primila, ali-ona mu je pokazala nepoštovanje. Ona ga je mrzela. Sigurno da jeste. A šta joj se desilo? Bog je dao psima da je pojedu na ulici. Tako je. Radi čega? Ona je pokazala nepoštovanje prema Poruci koju je Ilija propovedao.

51 Bog zahteva poštovanje. Vi to morate imati. Ako ikada dobijete ma šta od Boga, onda ćete morati poštovati Boga. I vi to morate činiti iz svog srca, iz dubine svoga srca. Vi to morate učiniti.

Ali ona je pokazala nepoštovanje prema Bogu tako što nije poštovala Njegovog proroka. Dakle, ona je znala da je Ilija bio prorok. Oni nisu imali ništa u Izraelu što se moglo nositi sa Ilijom. Pa, njegove vizije i sve ostalo bile su savršene pred Bogom. A on, on ih je osudio. Milosti, da. On je udario svaku denominaciju i sve ostalo. I sve što se zvalo greh, on je to osudio, od najmanjeg do najvećeg, kralja i sve ostale; nikome nije prečutao. No oni su trebali znati da je on bio prorok. Oni naprosto nisu mogli a da to ne znaju. Da, gospodo.

Čak ga je i Ahav pokušao optužiti radi suše. A on i jeste molio Boga da pošalje sušu. Da, jeste. I rekao je: "Imam silu, i zatvoriću nebesa; neće padati kiša čak ni rosa dok je ja ne pozovem."

52 Možete li zamisliti tu malu Jezavelju sa tim našminkanim licem, koračajući gore dole po patosu: "Taj stari licemer, taj stari licemer, prouzrokovao je da sva ta deca pate tamo napolju," i sve poput toga. Ilija je pokušavao da ih vrati nazad ka Bogu, pokušavao je da zadobije naciju nazad ka Bogu. Razumete? I izgledalo je kao da... Ona je mogla reći ljudima: "Hoćete da mi kažete da verujete jednom takvom čoveku kao što je taj, koji hoće da udari zemlju na jedan takav način, i da nema ni kiše ni rose? I svo to njegovo licemerje ili vraćanje tamo napolju," kako god da je ona to želela nazvati. "On nije ništa drugo nego jedan veštac ili vrač, ili tako nešto. Zatvorio je nebesa i nema čak ni kiše, i čini da svi ti ljude pate. I onda kažete da je to Božija volja?" To jeste bila Božija volja.

53 Bez obzira šta (Razumete?), vi morate gledati na to što... Vi morate poštovati Boga bez obzira šta On čini. On zna šta on čini. Može izgledati loše, deca koja pate, ljudi koji pate, stoka koja crkava, ovce kako crkavaju, i nigde nema vode, noći su bile vrele i sparne, sunce je bilo toliko užareno na nebu kao bronza tokom dana čitavih tri ipo godine. A Ilija je sedeo gore na planini i rekao: "Neće čak ni rosa pasti dok je ja ne pozovem." Tako je. Ooo, kako su ga oni mrzeli.

54 I kada je on, Ahab ga je našao, rekao je: "Zar nisi ti onaj koji muči

Izrael?"

Stari Ilija je pogledao u njegovo lice i rekao: "Ne, ja ne, već ti si onaj koji donosiš nevolju na Izrael." Tako je. Vidite, čak ni Ahav nije imao poštovanja prema njemu. Zna li šta je Ilija rekao Ahavu, rekao je: "Zato što si ti prolio nevinu krv Navuteja (Nabota) tako će psi lizati tvoju krv na ulici." I oni jesu. Zato što su oni pokazali nepoštovanje prema Božijem glasniku. To je potpuno tačno. Oni su pokazali prema tome nepoštovanje.

Dakle, Miriam je pokazala nepoštovanje prema tome. Aron to nije poštovao. Bez obzira ko ste vi, Hrišćanin ili ne Hrišćanin, vi i dalje morate poštovati Boga, i poštovati ono što On čini, ili ispaštati posledice. To je ili to primiti ili ići pod sud, šta god od toga da želite.

55 Kako bih ja samo mogao govoriti o svom svedočanstvu iz časa u čas, o onome šta sam video za vreme svog životnog veka, šta sam video u drugim državama i drugim nacijama, i tako dalje, i stvari koje su se desile. Ali ću to izostaviti, samo onoliko da bi vi dobili sliku ili ideju onoga što vam pokušavam reći, da vi to morate poštovati. Video sam mlade ljude kako sede na skupu, i kikoću se i smeju, a onda za manje od dvadesetčetiri sata budu pogaženi na ulici. Video sam mlade ljude kako sede na skupovima, i jedne godine gde sam bio na tom mestu, a onda sledeće, možda za šest meseci, vratim se na isto mesto, i skoro svaki od njih je umro, ili leže negde od neke bolesti i sve ostalo. Tako je. Vi to morate poštovati.

56 Sećam se određene mlade devojkje jedne večeri, u Tenesiju, kada sam izlazio na vrata, propovedao sam u jednoj velikoj Baptističkoj crkvi. Izlazio sam na vrata, i osećao sam se vođenim te večeri da je pozovem da dođe Hristu. A ona mi se smejala u lice kada sam je pozvao da dođe Hristu. Desilo se da je bila jedna od đakonovih kćeri. I stojeći na vratima te večeri, čekala me je da izađem napolje. Rekla je: "Želim da znate nešto odmah sada, da me nikada više tako niste osramotili ponovo."

Rekao sam: "Bog te je pozivao."

Rekla je: "Glupost. Ja sam mlada," rekla je: "imam još puno vremena za to." Rekla je: "Moj tata je dovoljno religiozan za ceo naš dom."

Rekao sam: "Nema je dovoljno za tebe, sestro, svako ponaosob treba da ima svoju religiju."

Rekla je: "Ako budem želela da mi neko već govori o tome, naći ću nekoga pri zdravoj pameti, a ne nekoga kao što ste vi."

Rekao sam: "Idi, i govori šta god želiš; meni to ne smeta, ali ćeš jednog dana zažaliti zbog toga."

57 I ne dugo nakon toga, prolazio sam kroz taj isti grad. I išla je ulicom grada, sa svojom podkošuljom viseći joj dole, držeći cigaretu u ruci, i

ponudila mi je gutljaj viskija. Ista stvar... I evo njenog svedočanstva, rekla je: "Sećaš li se te večeri kada si me tamo prozvao?" Rekla je: "Bila je to istina." Rekla je: "Duh Božiji mi je svedočio te večeri, i pokušavao me je navesti da dođe." I rekla je: "A od tada, mogla bi gledati dušu svoje majke kako se peče u paklu kao palačinka i smeјati se tome." To je ono što se desilo. Razumete?

Vi morate poštovati Boga. To je sve. Vi to morate učiniti, brate. To je sve. Jezavelja je to omalovažila.

58 I setite se onda kasnije, bila su tamo neka deca koja nisu imala poštovanje; bila su vaspitana kod kuće.

Ilija, nakon svojih dana, naravno, ljudi su ga mrzeli zato što je dozvao tu sušu na zemlju. Bilo je tamo nekih ljudi koji su učili svoju decu da je Ilija, (čoveka kao što je on, koji je bio prenesen i podignut na Nebo), da je bio negde ubijen i da su ga samo negde sahranili i sakrili. Oni to nisu verovali.

Tako da je Jelisej zauzeo njegovo mesto, a onda je on bio glasnik tog dana nakon što je Ilija bio uznesen. I tako, on je prolazio kroz određeni grad, i deca, mala deca tog grada, istrčala su napolje, i ismeјavala ga govoreći: "Kaži nam ti stari čelo, što i ti nisi otišao gore kao i Ilija?" Vidite, oni nisu verovali da je Ilija otišao gore. Ovde je to. Nije bilo u pitanju nepoštovanje prema tom čoveku; bilo je to nepoštovanje prema njegovoj poruci. On je bio Ilijin naslednik. Imao je pomazanje; Ilijin duh je bio na njemu. On bi otišao tamo i činio iste stvari koje je i Ilija činio. Haleluja!

Isus je rekao: "Onaj koji veruje u Mene, dela koja Ja činim, činiće i on takođe." Da. "Ovi znaci će pratiti one koji veruju."

Oni su pokazali nepoštovanje prema tome. I oni su pokazali nepoštovanje prema Jeliseju, zato što je on verovala Iliji, zato što je Duh bio na njemu. I on se okrenuo, i udario Jordan sa svojim ogrtačem, i otvorio je Jordan, i otišao gore i učinio istu vrstu čuda koja je i Ilija činio. A čak su i svi propovednici tamo gore, u toj proročkoj školi, rekli su: "Ilijin duh je počinuo na Jeliseju," a glasine su se širile po zemlji.

59 A ljudi, kladim se da su se zajedno smejali, govoreći: "Hej, hej, gledajte," govorili bi. "Ta grupa svetih valjača, fanatika, kažu da je taj čovek otišao na nebo i da nije ni umro. Konji su došli po njega. Mi nismo videli ništa od toga." Sigurno da nisu. Sigurno ne, oni nisu. "Nismo videli nikakve konje. Nismo čuli nigde nikakve kočije. Gluposti. Starac je umro a oni su ga sahranili, a onda pokušavaju od toga načiniti veliku stvar." Upravo kao što to govore i danas, ista stvar, kao što su oni to rekli i o Isusu, rekli su: "Pa, oni su noću došli i ukrali Njegovo telo." Čak su i platili vojnicima da to svedoče. No On je uskrsnuo iz mrtvih.